

Официален вестник

на Европейския съюз

C 292

Издание
на български език

Информация и известия

Година 53
28 октомври 2010 г.

Известие №	Съдържание	Страница
II Съобщения		
СЪОБЩЕНИЯ НА ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ		
Европейска комисия		
2010/C 292/01	Непротивопоставяне на концентрация, за която е постъпило уведомление (Дело COMP/M.5919 — Apollo/Alcan) ⁽¹⁾	1
2010/C 292/02	Непротивопоставяне на концентрация, за която е постъпило уведомление (Дело COMP/M.5994 — Apotheek Docmorris/K-Mail Order/JV) ⁽¹⁾	1
IV Информация		
ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ		
Европейска комисия		
2010/C 292/03	Обменен курс на еврото	2
2010/C 292/04	Решение на Комисията от 27 октомври 2010 година относно назначаването на членове на Научно-техническия и икономически комитет по рибарство и съставянето на резервен списък	3

BG

Цена:
3 EUR

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

(Продължава на вътрешната корица)

ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ЕВРОПЕЙСКОТО ИКОНОМИЧЕСКО ПРОСТРАНСТВО

Надзорен орган на ЕАСТ

2010/С 292/05	Покана за представяне на коментари относно предполагаема държавна помощ, предоставена от исландската държава на инвестиционни фондове и асоциирани дружества за управление на фондове, свързани с трите фалирвали исландски банки Glitnir, Kaupthing и Landsbankinn	8
---------------	---	---

V Становища

АДМИНИСТРАТИВНИ ПРОЦЕДУРИ

Европейска комисия

2010/С 292/06	Покана за представяне на предложения — DG ENTR ENT-SAT-10/5010 — Връчване на награда „ГАЛИЛЕО-EGNOS“	23
2010/С 292/07	Покана за представяне на предложения — DG ENTR ENT-SAT-10/5011 — Подпомагане на международните дейности: информиране, обучение и центрове за подпомагане	25

Европейска служба за подбор на персонал (EPSO)

2010/С 292/08	Обявление за конкурси на общо основание	26
---------------	---	----

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд на ЕАСТ

2010/С 292/09	Дело, заведено на 10 август 2010 г. от Надзорният орган на ЕАСТ срещу Лихтенщайн (Дело E-11/10)	27
---------------	---	----

II

(Съобщения)

СЪОБЩЕНИЯ НА ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Непротивопоставяне на концентрация, за която е постъпило уведомление

(Дело COMP/M.5919 — Apollo/Alcan)

(текст от значение за ЕИП)

(2010/C 292/01)

На 21 октомври 2010 година Комисията реши да не се противопоставя на горепосочената концентрация, за която е постъпило уведомление и да я обяви за съвместима с общия пазар. Решението се основава на член 6, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета. Пълният текст на решението е достъпен единствено на Английски език и ще се публикува, след като бъдат премахнати всички професионални тайни, които могат да се съдържат в него. Той ще бъде достъпен:

- в раздела за сливанията на уебсайта на Комисията, свързан с конкуренцията (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Този уебсайт предоставя различни средства за подпомагане на достъпа до решения за отделни сливания, включително показатели за търсене по дружество, по номер на делото, по дата и по отрасъл,
- в електронен формат на уебсайта EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) под номер на документа 32010M5919. EUR-Lex предоставя онлайн достъп до европейското право.

Непротивопоставяне на концентрация, за която е постъпило уведомление

(Дело COMP/M.5994 — Apotheek Docmorris/K-Mail Order/JV)

(текст от значение за ЕИП)

(2010/C 292/02)

На 20 октомври 2010 година Комисията реши да не се противопоставя на горепосочената концентрация, за която е постъпило уведомление и да я обяви за съвместима с общия пазар. Решението се основава на член 6, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета. Пълният текст на решението е достъпен единствено на немски език и ще се публикува, след като бъдат премахнати всички професионални тайни, които могат да се съдържат в него. Той ще бъде достъпен:

- в раздела за сливанията на уебсайта на Комисията, свързан с конкуренцията (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Този уебсайт предоставя различни средства за подпомагане на достъпа до решения за отделни сливания, включително показатели за търсене по дружество, по номер на делото, по дата и по отрасъл,
- в електронен формат на уебсайта EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) под номер на документа 32010M5994. EUR-Lex предоставя онлайн достъп до европейското право.

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Обменен курс на еврото ⁽¹⁾

27 октомври 2010 година

(2010/C 292/03)

1 евро =

Валута	Обменен курс	Валута	Обменен курс		
USD	шатски долар	1,3803	AUD	австралийски долар	1,4194
JPY	японска йена	112,78	CAD	канадски долар	1,4210
DKK	датска крона	7,4585	HKD	хонконгски долар	10,7096
GBP	лира стерлинг	0,87235	NZD	новозеландски долар	1,8500
SEK	шведска крона	9,3317	SGD	сингапурски долар	1,7974
CHF	швейцарски франк	1,3639	KRW	южнокорейски вон	1 561,75
ISK	исландска крона		ZAR	южноафрикански ранд	9,7120
NOK	норвежка крона	8,1450	CNY	китайски юан рен-мин-би	9,2212
BGN	български лев	1,9558	HRK	хърватска куна	7,3452
CZK	чешка крона	24,663	IDR	индонезийска рупия	12 340,46
EEK	естонска крона	15,6466	MYR	малайзийски рингит	4,2960
HUF	унгарски форинт	275,04	PHP	филипинско песо	59,646
LTL	литовски лит	3,4528	RUB	руска рубла	42,3172
LVL	латвийски лат	0,7093	THB	тайландски бат	41,402
PLN	полска злота	3,9501	BRL	бразилски реал	2,3546
RON	румънска лея	4,2762	MXN	мексиканско песо	17,1847
TRY	турска лира	1,9834	INR	индийска рупия	61,4720

⁽¹⁾ Източник: референтен обменен курс, публикуван от Европейската централна банка.

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА**от 27 октомври 2010 година****относно назначаването на членове на Научно-техническия и икономически комитет по рибарство
и съставянето на резервен списък**

(2010/C 292/04)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета от 20 декември 2002 г. относно опазването и устойчивата експлоатация на рибните ресурси в рамките на общата политика в областта на рибарството⁽¹⁾, и по-специално член 33, параграф 1 от него,като взе предвид Решение 2005/629/ЕО на Комисията от 26 август 2005 г. за създаване на Научно-технически и икономически комитет по рибарство (НТИКР)⁽²⁾,

като има предвид, че:

- (1) Тригодишният мандат на членовете на НТИКР, назначени от Комисията на 1 ноември 2007 г., ще изтече на 31 октомври 2010 г.
- (2) Поради това следва да бъдат назначени, считано от 1 ноември 2010 г., нови членове за пленарните заседания на НТИКР за тригодишен период.
- (3) Следва да бъде съставен резервен списък, валиден от 1 ноември 2010 г.,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1**Назначаване на членове на Научно-техническия и икономически комитет по рибарство**

Съгласно разпоредбите на член 3, параграф 1 и член 6, параграф 1 от Решение 2005/629/ЕО Комисията назначава за членове на Научно-техническия и икономически комитет по рибарство, считано от 1 ноември 2010 г., лицата, посочени в списъка в приложение 1.

Член 2**Съставяне на резервен списък**

Съгласно член 4, параграф 4 от Решение 2005/629/ЕО Комисията съставя резервен списък, който е приложен към настоящото решение и се състои от подходящи кандидати за подмяна на членовете, които напускат НТИКР в съответствие с член 6, параграф 3 от посоченото решение.

Съставено в Брюксел на 27 октомври 2010 година.

За Комисията

Председател

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ ОВ L 358, 31.12.2002 г., стр. 59.⁽²⁾ ОВ L 225, 31.8.2005 г., стр. 18. Поправено в ОВ L 316, 2.12.2005 г., стр. 23.

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

Списък на учените, назначени за членове на НТИКР

Член	Институт
1. ABELLA Alvaro	Agenzia Regionale per la Protezione Ambientale della Toscana — Risorse Idriche, Firenze
2. ANDERSEN Jesper	University of Copenhagen — Institute of Food and Resource Economics (FOI), Copenhagen
3. BAILEY Nicholas	Fisheries Research Services — Marine Laboratory, Aberdeen
4. BERTIGNAC Michel	Ifremer — Département STH, laboratoire de biologie halieutique, Brest
5. CARDINALE Massimiliano	Swedish Board of Fisheries — Institute of Marine Research, Lysekil
6. CASEY John	Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science, Lowestoft
7. CURTIS Hazel	Sea Fish Industry Authority, Edinburgh
8. DASKALOV Georgi	Bulgarian Academy of Sciences — Central Laboratory of General Ecology, Sofia
9. DELANEY Alyne	Aalborg University Research Centre — Innovative Fisheries Management, Hirtshals
10. DI NATALE Antonio	Aquastudio Research Institute, Messina
11. DÖRING Ralf	Federal Research Institute for Rural Areas, Forestry and Fisheries — Institute of Sea Fisheries, Hamburg
12. GARCIA RODRIGUEZ Mariano	Instituto Español de Oceanografía — Departamento de Pesca, Madrid
13. GASCUEL Didier	Agrocampus Ouest — Fisheries and Aquatic Centre, Rennes
14. GRAHAM Norman	Irish Marine Institute — Fisheries Science Service, Galway
15. GUSTAVSSON Tore	Swedish Board of Fisheries, Göteborg
16. JENNINGS Simon	Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science, Lowestoft
17. KENNY Andrew	Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science, Lowestoft
18. KIRKEGAARD Eskild	Technical University of Denmark — National Institute of Aquatic Resources, Charlottenlund
19. KRAAK Sarah	Irish Marine Institute — Fisheries Science Service, Galway
20. KUIKKA Sakari	University of Helsinki — Department of Biosciences, Helsinki
21. MALVAROSA Loretta	Istituto Ricerche Economiche per la Pesca e l'Acquacoltura, Salerno
22. MARTIN Paloma	Consejo Superior de Investigaciones Científicas — Instituto de Ciencias del Mar, Barcelona
23. MOTOVA Arina	Lithuanian Institute of Agrarian Economics, Vilnius
24. MURUA Hilario	AZTI Tecnalia — Unidad de Investigación Marina, Sukarietta

Член	Институт
25. NOWAKOWSKI Piotr	West Pomeranian University of Technology — Faculty of Food Science and Fisheries, Department of Fishing Technique, Szczecin
26. PRELLEZO Raúl	AZTI Tecnalia — Unidad de Investigación Marina, Sukarietta
27. SALA Antonello	Consiglio Nazionale della Ricerche — Istituto di Scienze Marine, Ancona
28. SOMARAKIS Stylianos	Hellenic Centre for Marine Research, Heraklion
29. STRANSKY Christoph	Federal Research Institute for Rural Areas, Forestry and Fisheries — Institute of Sea Fisheries, Hamburg
30. THERET François	Ifremer — Laboratoire de technologie des pêches, Lorient
31. ULRICH Clara	Technical University of Denmark — National Institute of Aquatic Resources, Charlottenlund
32. URIARTE Andres	AZTI Tecnalia — Unidad de Investigación Marina, Sukarietta
33. VANHEE Willy	Ministry of the Flemish Community — ILVO, Fishery Department, Oostende
34. VAN OOSTENBRUGGE Hans	Landbouw Economisch Instituut — Fisheries section, Den Haag

ПРИЛОЖЕНИЕ 2

Списък на учените, включени в резервния списък на експерти за НТИКР

Кандидат	Институт
1. ACCADIA Paolo	Istituto Ricerche Economiche per la Pesca e l'Acquacoltura, Salerno
2. AGNEW David	Marine Resources Assessment Group, London
3. APPEGATE Andrew	New England Fishery Management Council, Newburyport
4. ARRIZBALAGA Haritz	AZTI Tecnalia — Unidad de Investigación Marina, Sukarrieta
5. BELL Ewen	Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science, Lowestoft
6. BIANCHINI Marco	Consiglio Nazionale della Ricerche — Istituto de Biologia Agroambientale e Forestale, Monterotondo Scalo
7. BUISMAN Erik	Landbouw Economisch Instituut — Fisheries section, Den Haag
8. CAMPOS Aida	Instituto da Investigação das Pescas e do Mar, Lisboa
9. CARBONELL Ana	Instituto Español de Oceanografía — Centro Oceanográfico de Baleares, Palma
10. CARPENTIERI Paolo	Centro Interuniversitario di Biologia Marina, Livorno
11. CATCHPOLE Thomas	Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science, Lowestoft
12. DE OLIVEIRA Jose	Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science, Lowestoft
13. DIMECH Marc	Ministry for Resources and Rural Affairs, Agricultural and Fisheries Regulation Department, Marsaxlokk
14. EBELING Michael	Federal Research Institute for Rural Areas, Forestry and Fisheries — Institute of Sea Fisheries, Hamburg
15. HATCHER Aaron	University of Portsmouth — Centre for the Economics and Management of Aquatic Resources, Department of Economics, Portsmouth
16. JACOME Marine	Fundación Desarrollo Integral del Negro Ecuatoriano, Guayaquil
17. KOUTRAKIS Emmanuil	National Agricultural Research Foundation — Fisheries Research Institute, Kavala
18. KUPSCHUS Sven	Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science, Lowestoft
19. LARGE Philippe	Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science, Lowestoft
20. LESKELÄ Ari	Finnish Game and Fisheries Research Institute, Helsinki
21. LÓPEZ ABBELLÁN Luis	Instituto Español de Oceanografía — Centro Oceanográfico de Canarias, Santa Cruz de Tenerife
22. MARAVELIAS Christos	Hellenic Centre for Marine Research, Institute of Marine Biological Resources, Anavissos Attica
23. MENTE Elena	University of Thessaly — School of Agricultural Sciences, Department of Ichthyology and Aquatic Environment, Volos

Кандидат	Институт
24. NORD Jenny	Swedish Board of Fisheries — Department of Fisheries Control, Göteborg
25. POLET Hans	Ministry of the Flemish Community — ILVO, Fishery Department, Oostende
26. QUINCOCES ABAD Ignacio	AZTI Tecnalia — Unidad de Investigación Marina, Sukarrieta
27. QUIRIJNS Flore	Institute for Marine Resources and Ecosystem Studies, Wageningen
28. RAAKJAER Jesper	Aalborg University Research Centre — Innovative Fisheries Management, Aalborg
29. RADTKE Krzysztof	Sea Fisheries Institute, Gdynia
30. RAETZ Hans-Joachim	Federal Research Institute for Rural Areas, Forestry and Fisheries — Institute of Sea Fisheries, Hamburg
31. RAID Tiit	University of Tartu — Estonian Marine Institute, Tartu
32. REEVES Stuart	Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science, Lowestoft
33. SABATELLA Evelina	Istituto Ricerche Economiche per la Pesca e l'Acquacoltura, Salerno
34. SCARCELLA Giuseppe	Consiglio Nazionale della Ricerche — Istituto di Scienze Marine, Ancona
35. SIMMONDS John	Institute for the Protection and Security of the Citizen, Ispra
36. TSERPES George	Hellenic Centre for Marine Research, Institute of Marine Biological Resources, Heraklion
37. TSIKLIRAS Anthanassios	University of Thessaly — School of Agricultural Sciences, Department of Ichthyology and Aquatic Environment, Volos
38. VALAVANIS Vasilis	Hellenic Centre for Marine Research, Institute of Marine Biological Resources, Heraklion

ИНФОРМАЦИЯ ОТНОСНО ЕВРОПЕЙСКОТО ИКОНОМИЧЕСКО ПРОСТРАНСТВО

НАДЗОРЕН ОРГАН НА ЕАСТ

Покана за представяне на коментари относно предполагаема държавна помощ, предоставена от исландската държава на инвестиционни фондове и асоциирани дружества за управление на фондове, свързани с трите фалирвали исландски банки Glitnir, Kaupthing и Landsbankinn

(2010/С 292/05)

С Решение № 338/10/COL от 8 септември 2010 г., възпроизведено на автентичния език на страниците след това резюме, Надзорният орган на ЕАСТ откри процедура съгласно член 1, параграф 2 от част 1 на протокол 3 към Споразумението между държавите от ЕАСТ за създаване на надзорен орган и съд. Исландските власти са информирани чрез изпращане на копие от решението.

С настоящата публикация Надзорният орган на ЕАСТ уведомява държавите от ЕАСТ, държавите-членки на ЕС и заинтересованите страни да изпратят мненията си относно въпросната мярка в рамките на един месец от публикуването на следния адрес:

EFTA Surveillance Authority
Registry
Rue Belliard/Belliardstraat 35
1040 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Мненията ще бъдат предадени на исландските власти. Идентичността на заинтересованата страна, която е изпратила мнение, може да не бъде разкрита, ако има писмено искане, което съдържа причините за това.

РЕЗЮМЕ

Процедура

С писмо от 8 април 2009 г. Byr sparisjóður, Rekstrarfélag Byrs, Íslensk verðbréf, Rekstrarfélag íslenskra verðbréfa, MP banki, Mþ sjóðir, Sparisjóður Reykjavíkur og nágrennis и Rekstrarfélag Spron (по-долу наричани общо „жалбоподателите“) подадоха жалба срещу предполагаема държавна помощ, отпусната при ликвидирането на инвестиционни фондове, свързани с трите исландски банки, обявени в несъстоятелност — Glitnir, Kaupthing и Landsbankinn. Жалбоподателите са дружества за колективно управление на инвестиционни фондове и свързаните с тях финансови институции, които действат като депозитари за тези фондове.

Жалбоподателите твърдят, че през есента на 2008 г. конкурентните дружества за управление на фондовете са получили неправомерна държавна помощ от исландските власти в разгара на финансовата криза в Исландия. Те твърдят, че това е извършено посредством закупуване на активите на тези фондове при изгодни условия, което им е позволило да ликвидират фондовете и да изплатят вложенията на инвеститорите в момент, когато жалбоподателите не са могли да направят това, тъй като не е съществувал ефективен пазар на активите, притежавани от фондовете.

Фондовете, които са предмет на жалбата, са притежавани от дъщерни дружества на трите исландски банки, обявени в несъстоятелност. Твърди се, че исландските власти са се намесили на пазара чрез оказване на влияние при вземането на решения от новосъздадените след финансовия колапс банки (New Glitnir, която сега е Islandsbanki, New Kaupthing, която сега е Arion, и (New) Landsbankinn) за закупуване на активи от тези фондове, които надхвърлят пазарната им цена, от което са се възползвали инвеститорите във фонда и на управляващите дружества.

Оценка на мярката

Исландските власти твърдят, че взетите през октомври 2008 г. решения от трите новосъздадени банки за закупуване на въпросните активи се основават на търговски съображения. Въпреки това от получените доказателства може да се предположи, че закупуването на активите е извършено при цени, които надхвърлят пазарната стойност по това време. Закупените активи са се състояли от облигации, издадени от няколко дружества, вече обявени или в процес на обявяване в ликвидация, и следователно са имали ограничена стойност и са били твърде рискови.

Оказва се, че исландската държава е носела отговорност за сделките с оглед на обстоятелствата по това време — всяка банка е била собственост на държавата и решенията за закупуване на активите са били направени от временни бордове на директорите, назначени от държавата, само няколко дни след създаването на новите банки.

Основните бенефициери на предполагаемата помощ са исландски фирми и финансови институции, които са инвестирали във фондовете, както и дружествата за управление на фондовете, които вероятно са получили конкурентно предимство, след като са имали възможност да ликвидират фондовете и да намалят загубите на клиентите си след вслушване в препоръката на Финансовия надзорен орган на Исландия.

Заклучение

Предвид гореизложените съображения, Органът изразява съмнения, че закупуването на активите от новосъздадените банки не е включвало държавна помощ по смисъла на член 61, параграф 1 от Споразумението за ЕИП и поради това взе решение да започне официална процедура по разследване в съответствие с член 1, параграф 2 от част I на Протокол 3 към Споразумението за надзор и съд. Заинтересованите страни се приканват да предоставят своите мнения в срок от един месец от публикуването на настоящото известие в *Официален вестник на Европейския съюз*.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION

No 338/10/COL

of 8 September 2010

**to initiate the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement into alleged state aid granted by the Icelandic State to investment funds and associated fund management companies connected to the three failed Icelandic banks Glitnir, Kaupthing and Landsbankinn
(Iceland)**

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY (‘the Authority’),

Having regard to the Agreement on the European Economic Area (‘the EEA Agreement’), in particular to Articles 61 to 63 and Protocol 26,

Having regard To the Agreement between the EFTA States on the Establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice (‘the Surveillance and Court Agreement’), in particular to Article 24, and

Having regard to Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement (‘Protocol 3’), in particular to Article 1(3) of Part I and Articles 4(4) and 6 of Part II,

Whereas:

I. FACTS

1. Procedure

By letter dated 8 April 2009, Byr sparisjóður, Rekstrarfélag Byrs, Íslensk verðbréf, Rekstrarfélag íslenskra verðbréfa, MP banki, Mp sjóðir, Sparisjóður Reykjavíkur og nágrennis, and Rekstrarfélag Spron (referred to collectively throughout as ‘the Complainants’) made a complaint against alleged state aid granted in the winding up of investment funds connected to the three failed Icelandic banks Glitnir, Kaupthing and Landsbankinn. The letter was received and registered by the Authority on 17 April 2009 (Event No 515439).

By letter dated 12 May 2009 (Event No 518286), the Authority acknowledged the receipt of the complaint and by letter dated 15 May 2009 (Event No 518114) sent a request for information to the Icelandic authorities. The Icelandic authorities replied by letter dated 26 August 2009, after being granted an extended deadline to reply on two occasions. The letter was received and registered by the Authority on 28 August 2009 (Event No 528492).

By letter dated 29 October 2009 (Event No 534335), the Authority requested additional information from the Icelandic authorities. The Icelandic authorities initially replied to this request by asking for a further extension to the deadline, which was refused by the Authority. The Icelandic authorities subsequently provided additional information by letter dated 7 January 2010 (Event No 542323), on 3 March 2010 (Event No 548874) and on 16 April 2010 (Event No 553782). Further comments were also received from the complainants on 5 March 2010 (Event No 550236), 16 March 2010 (Event No 555011) and 31 March 2010 (Event No 552160).

The case was also subject to discussion between the Icelandic authorities and the Authority in a package meeting held in Reykjavík during the first week of November 2009.

2. Description of the case

2.1. *The complaint*

It is alleged that in the autumn of 2008, the Icelandic authorities intervened in the market for investment funds that operated in accordance with Act No 30/2003 on Undertakings for Collective Investment in Transferable Securities ('the UCITS Act'). The complainants are collective investment fund management companies and related financial undertakings that act as depositories for these funds (in total 8 companies). The complainants contend that other, competing, fund management companies and depositories received unlawful state aid from the Icelandic authorities at the height of the Icelandic financial crisis. This is said to have been done through the purchase of those funds' assets on favourable terms, enabling them to wind the funds up and repay investors at a time when the complainants could not as there was no effective market for the assets held by the funds.

The funds subject to the complaint were held by subsidiaries of the three failed Icelandic banks; Glitnir Bank hf, Kaupthing Bank hf and Landsbankinn hf. It is alleged that the Icelandic authorities intervened in the market by influencing decisions of the banks newly created after the financial collapse (Islandsbanki, Arion, and (New) Landsbankinn) to purchase assets from these funds above the market price.

2.2. *Legal and factual background*

2.2.1. The Icelandic UCITS legislation (Act No 30/2003)

The UCITS Act provides that investment funds must be established and operated by independent management companies, which are financial undertakings as defined by the Icelandic Act on Financial Undertakings (Act No 161/2002). Supervision of the funds and deposits of their assets must be undertaken by a separate financial undertaking approved by the Icelandic Financial Supervisory Authority (the 'FME'). Investments subject to the UCITS Act are undertaken through the following structure:

- Depositories, which administer and ensure safekeeping of financial instruments belonging to the investment funds;
- Management companies, which establish, operate and take decisions on behalf of the investment funds (i.e. on how the funds will invest); and
- the Investment funds themselves, which receive finance from members of the public to be used for collective investments in exchange for unit share certificates that are redeemable at the owner's demand from the fund's assets.

Icelandic legislation on investment funds originated in 1993 and the UCITS Act is based on European Council Directive 85/611/EC on undertakings for collective investment in transferable securities (UCITS) as amended ⁽¹⁾. This Directive forms part of the EEA Agreement ⁽²⁾.

The UCITS Act differentiates between 'UCITS' funds on the one hand, and 'non-UCITS' funds on the other. UCITS funds fulfil all of the criteria set out in the UCITS Directive and can therefore be marketed across the European Economic Area without need for further regulatory consent in individual states. Non-UCITS funds do not fulfil all the conditions of the Directive and must therefore obtain express authority to operate outside Iceland. UCITS funds are required to allow investors to redeem their unit shares at any time while non-UCITS are not under the same obligation. The funds subject to the complaint were in each case non-UCITS funds.

2.2.2. Factual background

In the case of each of the funds subject to the complaint, the depositaries were the three failed Icelandic banks, and the management companies were subsidiaries of the banks (each subsidiary using their parent as the depositary). Large numbers of Icelanders invested their savings in these investment funds. At the end of 2007 the Icelandic pension funds jointly held a quarter of their ISK 1 697 billion worth asset portfolio as unit shares in UCITS and non-UCITS funds ⁽³⁾; and the value of the UCITS and non-UCITS funds was ISK 682 billion, of which the non-UCITS investment funds accounted for ISK 538 billion. At this time funds affiliated to the three banks held approximately 90 % of the total value invested in Icelandic UCITS and non-UCITS funds ⁽⁴⁾. By mid 2009, after the October 2008 financial crisis, the total value of Icelandic UCITS and non-UCITS funds had decreased to approximately ISK 191 billion ⁽⁵⁾.

The funds subject to the complaint invested mainly in bonds issued by domestic (Icelandic) undertakings (mainly corporations and financial undertakings), and also held a considerable proportion of their assets as deposits in financial institutions.

On 29 September 2008, the Icelandic Government announced plans to rescue Glitnir Bank. This led (among other things) to a run on the investment funds which lasted until the FME decided on Friday 3 October 2008 to suspend redemption of unit shares to protect the interests of the remaining unit shareholders.

On Monday 6 October 2008, the Icelandic Parliament (*Althingi*) passed an Emergency Act (Act No 125/2008 — the 'Emergency Act') giving the FME the power (among other things) to take over Icelandic banks if this proved necessary. Over the following week the three major banks in Iceland collapsed and were brought under state control and ownership. In three decisions taken on the 9th, 14th and 17th of October 2008, the FME restored the banking system by forming new banks and transferring (most) of the domestic assets of each failed bank to corresponding 'New' Glitnir, Kaupthing and Landsbanki ⁽⁶⁾ banks. The new banks were each also provided with working capital to ensure continued domestic banking operations. Upon their creation the FME appointed temporary boards of directors for each new bank, mostly consisting of civil servants, who were later replaced by permanent appointments made by the Government on 7 November 2008.

On 17 October 2008, the FME issued a recommendation that investment funds should discontinue their operations and liquidate their assets. It advised that all available cash should be paid to the unit shareholders and that assets invested in should be sold gradually and the value paid to unit shareholders until no assets remained in the funds. The liquidation was to be executed in accordance with the principle of equality of unit shareholders.

⁽¹⁾ Council Directive 85/611/EEC of 20.12.1985 on the coordination of laws, regulations and administrative provisions relating to undertakings for collective investment in transferable securities (UCITS) OJ L 375, 31.12.1985, p. 3.

⁽²⁾ Paragraph 30 of Annex IX to the EEA Agreement.

⁽³⁾ FME's annual report 2009, published on 26.11.2009, p. 14.

⁽⁴⁾ FME's report; 'Heildarniðurstöður ársreikninga fjármálafyrirtækja og verðbréfaö og fjárfestingasjóða fyrir árið 2007', published on 9.9.2008, p. 7.

⁽⁵⁾ FME's annual report 2009, published on 26.11.2009, p. 19.

⁽⁶⁾ Now called Arion, Islandsbanki and Landsbankinn respectively.

By the end of October 2008, the three management companies subject to the complaint, now owned by the main Icelandic banks in their 'new' form ⁽¹⁾, had all wound up their funds and the unit shareholders had received (in the form of deposits in the new banks) between 60 and 85 % (depending on the fund) of the last recorded value of their unit shares. This was achieved by the new banks buying the assets (securities) held by the funds, and as a result of the FME transferring the deposits held by the funds in the collapsed banks to the new banks. Unit shareholders therefore received (in the form of deposits created in the new banks) the full amount of their share of the money held by the investment funds as deposits in the old banks, together with between 61 % and 70 % (depending on the fund) of the book value as at 3 October 2008 of their share of the assets invested in by the funds. The price paid for the assets is claimed to be based on valuations of the assets prepared for the new banks by KPMG and PWC.

The complainants allege that they also approached the government and the new banks asking them to purchase the assets held in their funds. Valuations were prepared by the same independent experts that had estimated the value of the funds connected to the banks, and the assets were offered to the banks on those terms. According to the complainants only one of the banks was willing to discuss a possible purchase, but at a price that was substantially less than the valuation they had obtained and the amount paid for the assets in the fund connected to that bank.

2.3. *The potential state aid measures*

The measures under review are the decisions taken by the boards of directors of the restored main Icelandic banks to acquire the assets held by investment funds subject to the FME's wind up recommendation that were owned by their subsidiary management companies.

2.4. *The recipients of the potential aid*

The first potential recipients of the alleged aid are the fund management companies formerly owned by the three failed Icelandic banks, but now owned by their successor banks. These companies owned the securities that were acquired by the restored banks, and were paid fees for managing them on behalf of investors. However, the fund management companies held these assets on behalf of investors who held unit share certificates, and would ultimately therefore benefit the most. Those who benefit the most, therefore, from the potential aid are undertakings who invested in the funds. Individuals who invested in the funds would also have benefitted, but to the extent that they were not investing as undertakings (i.e. businesses) this would not amount to state aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement.

2.5. *Possible effects of the aid*

The alleged aid has the potential to distort the market for asset management and other investment services to institutional and non-institutional investors. The main effect, however, is that it is likely to have also substantially reduced losses faced by undertakings that had invested in the funds.

3. **Comments of the Icelandic authorities**

The Icelandic authorities deny that the liquidation of the investment funds in question involved state aid. The Icelandic authorities claim that the transactions in question were neither influenced by the state nor funded by state resources, but involved commercial banks acting independently. They also contend that the new deposit accounts created to finance the transactions did not burden the banks themselves because they received assets of the same value as the liabilities created by deposits.

The Icelandic authorities claim that the decisions taken by the boards of directors of the new banks were not imputable to the State. Although it is accepted that the State had some influence over the activities of the banks at the time, the Icelandic authorities deny that they intervened in order to facilitate the liquidation of the investment funds. The Icelandic authorities believe that the measures taken by the banks were taken on the basis of commercial motives only, contending that it was 'unsurprising ... that the respective firms took actions to calm the distress of their customers'. The Icelandic authorities are of the opinion that the process of valuing assets transferred from the investment funds seemed to be independent and professional, but acknowledged that this was undertaken 'at a critical point of time in which it must have been difficult to predict the accurate value given the uncertainty of what [the] future might hold for the financial markets'.

⁽¹⁾ The Authority believes that these subsidiary companies were transferred from the old to the new banks as 'domestic assets' under the Emergency Act.

II. ASSESSMENT

1. The presence of state aid

In order to fall within the scope of the state aid rules of the EEA Agreement, the described measures must constitute state aid as defined by Article 61(1) of the EEA Agreement.

1.1. State aid within the meaning of Article 61(1) EEA Agreement

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

'Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.'

1.2. Presence of state resources

The aid measure must be granted by the State or through state resources.

In order to amount to state aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, the acquisition of the securities held by the investment funds by the new banks must firstly involve the use of state resources, and secondly the use of the resources must be imputable to the State. These are conditions that must both be fulfilled ⁽¹⁾.

(i) Use of state resources

At the time of acquisition and redemption of the assets, the three banks were all fully owned by the Icelandic State and were under its complete control. According to the Court of Justice of the European Union, the fact that the State is capable of exercising its dominant influence over publicly owned undertakings is normally sufficient to consider their resources as state resources ⁽²⁾. It has also been established by the Court that use of state resources in this context covers all of the financial means by which the public authorities may support undertakings ⁽³⁾. The Authority believes that this criterion is fulfilled, therefore, given that the new banks were created by and (at the time in question) were fully owned by the Icelandic State.

(ii) Imputable to the State

In order to amount to state aid the use of the state resources must in some way be imputable to the State, meaning that the three new Icelandic banks must have acted on instructions from the State when deciding to acquire the securities. The Icelandic authorities deny any involvement in the decisions taken by the boards of the new banks to acquire assets from the management companies. This is so despite the fact that the acquisitions coincided with, and contributed to, other measures and policies taken by the Government to stabilise the financial system.

Although, the three banks were formed as independent limited liability companies and were not part of the Icelandic State, the Court of Justice held in *Stardust Marine* ⁽⁴⁾ that:

'... the mere fact that a public undertaking has been constituted in the form of a capital company under ordinary law cannot, having regard to the autonomy which that legal form is capable of conferring upon it, be regarded as sufficient to exclude the possibility of an aid measure taken by such a company being imputable to the State (Case C-305/89 *Italy v Commission* ... paragraph 13). The existence of a situation of control and the real possibilities of exercising a dominant influence which that situation involves in practice makes it impossible to exclude from the outset any imputability to the State of a measure taken by such a company'

⁽¹⁾ Case C-482/99 *France v Commission* (*Stardust Marine*) [2002] ECR I-4397, paragraph 24.

⁽²⁾ Case C-482/99 *France v Commission* (*Stardust Marine*), cited above, paragraph 38.

⁽³⁾ Case C-83/98 P *France v Ladbroke Racing and Commission* [2000] ECR I-3271, paragraph 50.

⁽⁴⁾ Case 482/99 *France v Commission* (*Stardust Marine*), cited above, paragraph 57.

While as a general rule imputability cannot be presumed (even if the State is in a position to influence and control the operations of a public undertaking), specific, compelling evidence is not always essential and indeed the Court of Justice will assume in certain circumstances that it will not be available ⁽¹⁾. As the Court stated in *Stardust Marine* ⁽²⁾:

‘it cannot be demanded that it be demonstrated, on the basis of a precise inquiry, that in the particular case the public authorities incited the public undertaking to take the aid measure in question’.

Imputability can, therefore, be inferred from a set of indicators arising from the circumstances of the case, and the context in which the measure was taken. Among the relevant indicators set out by the Court (and by Advocate General Jacobs in his opinion in the *Stardust Marine* case) were:

- the fact that the body in question could not take the contested decision without taking into account the requirements of the public authorities;
- the nature of the undertaking’s activities and the extent to which the activities were exercised on the market in normal conditions of competition with private operators ⁽³⁾;
- the intensity of the supervision exercised by the public authorities over the management of the undertaking, and the degree of control which the state has over the public undertaking; and
- any other indicator showing an involvement by the public authorities in the adoption of the measure, or the unlikelihood of their not being involved, having regard to the compass of the measure, its content or the conditions which it contains ⁽⁴⁾.

From the information available to the Authority, the circumstances suggest that indicators of imputability were present when the decisions were taken. The table below set out a timeline of the major events, which helps illustrate these indicators.

Date	Event
29 September 2008	The Government announces plans to rescue Glitnir Bank (which were never realised)
3 October 2008	The last effective trading day of the investment funds in question
6 October 2008	The Icelandic Parliament passes the Emergency Act
7-9 October 2008	The three main Icelandic banks are taken over by the FME and the Icelandic financial system collapses
9 October 2008	(New) Landsbanki is restored by decision of the FME with a temporary board of directors appointed by the State
14 October 2008	(New) Glitnir is restored by decision of the FME with a temporary board of directors appointed by the State
17 October 2008	(New) Kaupthing is restored by decision of the FME with a temporary board of directors appointed by the State
17 October 2008	The FME issues the recommendation to wind up investment funds

⁽¹⁾ Case 482/99 *France v Commission* (*Stardust Marine*), cited above, paragraph 54. The difficulties of proving collusive behaviour between public authorities and public undertakings would render the state aid rules of the EEA Agreement ineffective by such condition. For this reason the case law of the Court of Justice holds that in the presence of certain indicators, aid measures taken by public undertakings may be inferred as being imputable to the State.

⁽²⁾ Case C-482/99 *France v Commission* (*Stardust Marine*), cited above, paragraph 53.

⁽³⁾ AG Jacobs also referred in this context to the scale and nature of the measure.

⁽⁴⁾ Case C-482/99 *France v Commission* (*Stardust Marine*), cited above, paragraphs 55-56. See also the opinion of AG Jacobs paragraphs 66-67, where he, inter alia, stated: ‘The involvement of the State does not therefore have to go so far as to constitute an explicit instruction. Instead it will in my view be sufficient to establish on the basis of an analysis of the facts and circumstances of the case that the undertaking in question could not take the decision in question “without taking account of the requirements of the public authorities”.’.

Date	Event
17-30 October 2008	The new banks (through their temporary boards) decide to acquire assets from the investment funds, paying in total over ISK 80 billion (c. EUR 460 million ⁽¹⁾) for the assets
7 November 2008	The Government appoints permanent boards of directors for the three banks replacing the temporary boards appointed by FME

⁽¹⁾ Based on an exchange rate of ISK 180 to EUR 1.

The first indicator is that at the time of acquisition of the assets, the FME had only very recently seized all managerial and ownership powers over the three main Icelandic banks from their previous shareholders. This gave the FME discretion to appoint caretaker boards that had the power to handle the affairs of the banks in accordance with decisions taken by the FME. The FME also had the power to limit or prohibit the disposal of financial undertakings' capital or assets. When the transactions in question took place in late October 2008 the banks were still under the control of the FME and were run in accordance with Article 5 of the Emergency Act by a temporary board, subject to the FME's managerial supervision as described. The caretaker boards consisted mainly of civil servants from government ministries and other public authorities. It was not until 7 November 2008, that permanent boards of directors were appointed.

As is referred to under section 4.3 below, the Authority also has doubts concerning the extent to which the transactions were exercised on the basis of commercial motives. The first reason for the Authority's doubts is (again) the timing of the transactions — only days after temporary boards were formed. The Authority also questions the scale of the transactions, given the circumstances. Islandsbanki, Arion and Landsbankinn purchased assets at a price of approximately ISK 12,9 billion (c. EUR 71,6 million), ISK 7,7 billion (c. EUR 42,7 million), and ISK 63 billion (c. EUR 350 million) respectively. While these figures would not be considered to be particularly large under normal circumstances, these were unprecedented times of crisis, and the Authority understands that the new banks had been formed as an emergency measure in order to safeguard basic domestic banking services. The Authority considers it surprising, therefore, that the banks entered into such large and (by the Icelandic authorities' admission) unpredictable and risky transactions days after they were formed. Finally, as referred to in more detail below, the Authority doubts that any reasonable market operator, motivated only by profit, would have purchased the assets; and even if such a market investor could have existed the Authority doubts that such an investor would have been willing to pay the price paid. This suggests, therefore, that the banks would not have been willing to enter into the transactions were it not for the influence of the state.

The Authority also considers it significant that the Icelandic authorities contend that the temporary boards of the banks each, separately, took decisions to invest a total of ISK 80 billion on impaired assets held by the investment funds without consulting the FME. The FME is the (public) body responsible for restoring the banking sector, and as referred to above had (and still has) wide ranging powers in respect of the banks. Considering the size of the investments, their potential impact on the viability of the new banks and the extent of the FME's powers over the banks at the time, the Authority doubts that these decisions could have been taken without the consent of the FME, which would in turn have consulted with the Icelandic Government. Similarly, the Authority considers that the fact that each of the banks took the same decision to purchase the assets of the funds linked to the subsidiaries of their predecessor banks suggests state involvement. This is particularly the case given that this was a highly contentious and prominent issue in Iceland which, by the Icelandic authorities' own admission, was the subject of heated public debate.

The Authority also notes that the Report of the Special Investigation Commission formed to investigate and analyse the processes leading to the collapse of the three main banks in Iceland ⁽¹⁾ refers to plans of the Government and the FME to remedy the problems faced by investors in the investment funds. The report also records however that the Minister of Business Affairs at the time states that his Ministry took no measures other than to encourage a resolution of the funds on commercial terms. The former Minister of Finance gave evidence stating that he believed that deciding whether to purchase the funds' assets was a matter for the banks based on their commercial interests ⁽²⁾.

Given the above circumstances, however, the Authority has doubts concerning the position of the Icelandic authorities that the transactions did not involve state resources.

⁽¹⁾ See <http://sic.athingli.is/> See Chapter 14.12 of the Report.

⁽²⁾ Chapter 14.12.2, page 232-233.

1.3. *Favouring certain undertakings or the production of certain goods*

Firstly, for the measure to involve state aid it must confer on the management companies advantages that relieve them of charges that normally should be borne from their budget — such advantages not being obtainable on the open market.

Secondly, for the measure to be state aid it must be selective in that it favours 'certain undertakings or the production of certain goods'.

The existence of an advantage within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement depends on whether the terms and conditions of the sale of the assets were more favourable than those which would have been acceptable to a market investor at the time of the transaction.

The Icelandic authorities contend that each of the new banks was investing on reasonable commercial terms, and that in consequence, no advantage was gained by the management companies or investors. Further, they claim that the banks did not incur any additional burdens as a result of the transactions on the basis that the value of the deposits issued to the investors should correspond to the real value of the assets acquired by the banks at the time of acquisition.

When the state uses its resources in ways that are compatible with the behaviour of a normal market operator, this does not amount to state aid. The assets acquired were listed bonds issued by Icelandic corporations and financial undertakings. Under normal market conditions these assets could be sold to numerous institutional investors. Under market conditions at the time of the acquisition, however, it would appear that trading had ceased. The Authority understands that there were severe concerns about the viability of the Icelandic economy and companies at this point, which is illustrated by the fact that a significant part of the assets sold were actually bonds issued by companies that were or were about to go into liquidation. The Authority is of the preliminary view, therefore, that valuing such assets at this point would have been a near impossible task. It is perhaps not surprising therefore that independent valuations that the new banks apparently relied upon are, in the Authority's opinion, far from robust. The reports were prepared in haste, are very short and contain a number of disclaimers, most notably stating that they are not intended to be a 'formal due diligence' ⁽¹⁾ assessment of the value of the funds. The valuations were in the Authority's opinion vague and did not provide specific figures for the value of assets but rather wide-ranging estimates based on worst case and best case scenarios ⁽²⁾. The valuations for specific assets in some cases ranged between 0 % of pre-crisis value as a worst case scenario and 100 % as a best case.

The case of Islandsbanki provides an example of why the Authority doubts that the transactions were commercial in nature. The fund bought by Islandsbanki (new Glitnir) from the former subsidiary of its predecessor bank Glitnir, included a large proportion of bonds issued by companies such as the Baugur Group (which in turn held a large proportion of the shares in the Glitnir bank itself), Exista and Milestone which were in serious financial difficulties. The Authority estimates that over 60 % of the fund's book value derived from bonds issued by companies that either were or were shortly to go into liquidation. In the Authority's opinion, therefore, it would not be a case of applying the benefit of hindsight to doubt the commercial accuracy of the value of an investment fund that contained so many assets linked to failed companies.

The Glitnir fund was purchased by Islandsbanki (in October 2008) for ISK 12,9 billion (c. EUR 71,6 million), or 70 % of its former book value. This sum was apparently based on a report prepared for Islandsbanki by KPMG which set out a range of estimated values of between approximately 56 % and 82 % (these figures were later changed, downwards to between 48 % and 78 %, by KPMG but Islandsbanki proceeded regardless on the same terms) ⁽³⁾. The latest accounts of Islandsbanki have, however, now made provision for a loss of ISK 11 billion on this transaction, suggesting that the true value of the fund was actually 10 % of the book value (and was potentially less — the final loss is apparently yet to be established). This equates to a loss (so far) of over EUR 60 million.

⁽¹⁾ Words translated by the Authority, the full Icelandic wording is as follows: 'áreiðanleika könnun'.

⁽²⁾ The method used was to estimate the recovery rates of the underlying assets of the funds on a best case-worst case basis on a scale of 0 %, 25 %, 50 %, 75 % and 100 %.

⁽³⁾ The Authority has been provided with an email sent by the newly appointed CEO of Islandsbanki informing the board of directors that KPMG had amended its value assessment downwards. The CEO nevertheless recommended that the new bank should proceed with the original price despite it being based on a higher valuation.

While smaller in percentage terms, the other banks also made significant losses, most notably (new) Landsbankinn, which purchased the largest of the funds and has so far made accounting provisions for ISK 23 billion of losses (approx EUR 222 million). 47 % (ISK 48 billion) of the nominal value of the fund linked to Landsbankinn was made up of bonds issued by (old) Landsbankinn and Kaupthing, which had both gone into liquidation. KPMG's valuation estimated a 0 % recovery for these bonds but nevertheless the Authority understands that (new) Landsbankinn bought the assets at a price corresponding to 87 % of their book value in the case of the (old) Landsbankinn bonds, and 45 % in the case of Kaupthing⁽¹⁾. Similarly Arion (New Kaupthing) appears to have purchased bonds issued by its predecessor bank for 30 % of book value despite KPMG valuing them as being worthless.

Tables setting out the percentage valuations used and price paid in the case of each of the banks are set out in the Annex to this decision. The table below reflects the Authority's understanding of the losses made by new banks when purchasing assets of the investment funds.

Bank	Book value at closure 3 October 2008	Acquisition price in late October 2008	Acquisition price as a % of 3 October 2008 book value	Book value at the end of 2008	Value end 2008 as a % of book value 3 October 2008
Kaupthing/Arion	ISK 11 Billion	ISK 7,7 Billion	70 %	ISK 2,3 Billion	21 %
Glitnir/Íslandsbanki	ISK 18 Billion	ISK 12,9 Billion	71,5 %	ISK 1,9 Billion ⁽¹⁾	10 %
(New) Landsbankinn	ISK 103 Billion	ISK 63 Billion	61 %	ISK 23 Billion	22 %
Total:	ISK 132 Billion	ISK 83,6 Billion	63,5 %	ISK 27,6 Billion	21 %

⁽¹⁾ This includes a further loss provision of ISK 416 million made in the financial statement for the first six months of 2009.

As referred to above, the Icelandic authorities have also contended that the actions taken by the banks were not surprising given the public debate about the investment funds' status, and that the rationale of the decisions was economic — a desire to calm their own customers. Again, the Authority doubts that this can be a realistic contention. In circumstances where the financial services sector (and to an extent the wider economy) had effectively ceased to function and where capital controls had been imposed, it is difficult to understand why a newly formed bank would, within days of its formation, enter into a transaction of (in the case of Landsbanki) approximately EUR 350 million on the premise that it feared the reaction of customers if it didn't.

The Authority is also of the preliminary view that the measures taken by the state owned banks were selective because they only allowed specific management companies to sell their assets to a state-backed buyer while their competitors, who also were subject to the windup recommendation by the FME, were unable to do so.

Given the uncertainty caused by the unprecedented circumstances in Iceland, and the experience of the complainants, the Authority doubts that any market investor would have been willing to acquire the assets in question at this time. In the event that a market investor was willing to purchase the assets, the Authority also doubts that it would have been willing to pay the price paid by the Icelandic authorities. On that basis, the actions of the state appear to have favoured certain undertakings.

1.4. *Distortion of competition and affect on trade between Contracting Parties*

The aid measure must distort competition and affect trade between the Contracting Parties to the EEA Agreement. At the level of the fund management companies, the provision of financial services is a highly competitive market across the EEA. Competition is likely to have been severely distorted in this case, given that future investors are likely to favour fund management companies that have previously been supported by the state as opposed to those who were not. The Authority is of the view, therefore, that there is likely to have been both an affect on trade between the Contracting Parties and a distortion of competition. Similarly at the level of the investors, undertakings that received an advantage through these measures are in a better position in comparison to their competitors than would have been the case had the state not intervened. It is also likely that these undertakings are engaged in activities which are tradable across the EEA meaning that these criteria are again likely to have been fulfilled.

⁽¹⁾ See page 237, Chapter 14 of the Report of the Special Investigation Commission formed to investigate and analyse the processes leading to the collapse of the three main banks in Iceland.

2. Procedural requirements

The Icelandic authorities did not notify the alleged intervention to the Authority. The Authority, therefore, takes the preliminary view that the Icelandic authorities did not respect their obligations pursuant to Article 1(3) of Part I of Protocol 3.

3. Compatibility of the aid

Support measures caught by Article 61(1) of the EEA Agreement are generally incompatible with the functioning of the EEA Agreement, unless they qualify for a derogation under Article 61(2) or (3) of the EEA Agreement.

It is possible that the measures may qualify as compatible aid to remedy a serious disturbance in the economy of an EFTA State under Article 61(3)(b) given the apparent connection with the financial crisis in Iceland. This is particularly possible in the case of the investors in the fund, especially to the extent that they are institutional investors such as pension funds.

The Icelandic authorities have, however, not argued that the measures should be allowed on that basis nor have they provided information to justify the intervention. In consequence the Authority has been unable to assess whether potential aid could be regarded as compatible with the state aid provisions of the EEA Agreement.

4. Conclusion

Based on the information submitted by the Icelandic authorities, the Authority cannot exclude the possibility that the aid measures constitute aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Furthermore, the Authority has doubts that the measure can be regarded as complying with Article 61(3) (b) or (c) of the EEA Agreement. The Authority has doubts, therefore, that the above measures are compatible with the functioning of the EEA Agreement.

Consequently, and in accordance Article 4(4) of Part II of Protocol 3, the Authority is obliged to open the procedure provided for in Article 1(2) of Part I of Protocol 3. The decision to open proceedings is without prejudice to the final decision of the Authority, which may conclude that the measures in question do not constitute state aid or are compatible with the functioning of the EEA Agreement.

In light of the foregoing considerations, the Authority, acting under the procedure laid down in Article 1(2) of Part I of Protocol 3, invites the Icelandic authorities to submit their comments within one month of the date of receipt of this Decision.

Within one month of receipt of this decision, the Authority also requests that the Icelandic authorities provide all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the rescue aid.

The Authority also requests that the Icelandic authorities forward a copy of this decision to the potential aid recipients of the aid immediately.

Finally, the Authority reminds the Icelandic authorities that, according to the provisions of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, any incompatible aid unlawfully put at the disposal of the beneficiaries will have to be recovered with interest, unless this recovery would be contrary to the general principle of law,

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The formal investigation procedure provided for in Article 1(2) of Part I of Protocol 3 is opened into the alleged state aid granted by the Icelandic State to investment funds and associated fund management companies connected to the three failed Icelandic banks Glitnir, Kaupthing and Landsbanki Íslands.

Article 2

The Icelandic authorities are invited, pursuant to Article 6(1) of Part II of Protocol 3, to submit their comments on the opening of the formal investigation procedure within one month of receiving notification of this Decision.

Article 3

The Icelandic authorities are requested to provide within one month from notification of this decision, all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the aid measure.

Article 4

This Decision is addressed to the Republic of Iceland.

Article 5

Only the English language version of this decision is authentic.

Done at Brussels, on 8 September 2010.

For the EFTA Surveillance Authority

Per SANDERUD
President

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON
College Member

ANNEX

Assessment and acquisition of bonds in funds affiliated to Landsbankinn ⁽¹⁾			
Name of issuing company	KPMG's assessment of likely recovery ⁽²⁾		Assets sold to NBI ⁽³⁾ (%)
	Negative scenario (%)	Positive scenario (%)	
Atorka	50	100	100
Avion	25	75	0
Baugur (unsecured)	0	50	0
Baugur (secured) ⁽⁴⁾	50	100	80
Egla	0	25	0
Eimskip	25	50	70
Erlend bankabréf	0	0	100
Exista	0	50	50
FL/Stoðir ⁽⁵⁾	50	100	100
Glitnir	0	0	30
Kaupthing bonds	0	0	45

Assessment and acquisition of bonds in funds affiliated to Landsbankinn ⁽¹⁾			
Name of issuing company	KPMG's assessment of likely recovery ⁽²⁾		Assets sold to NBI ⁽³⁾ (%)
	Negative scenario (%)	Positive scenario (%)	
Landsbankinn bonds	0	0	87
Marel	75	100	100
Mosaic	50	100	100
Nýsir	0	0	0
Samson ⁽⁶⁾	0	25	0
Sparisjóður Bolungavíkur	0	0	100

⁽¹⁾ Source: Landsvaki (Fund management company of Landsbankinn) — Table 26, Page 237, Chapter 14 of the Special Investigation Committee's report.

⁽²⁾ KPMG's report to Landsbankinn, dated 22.10.2008.

⁽³⁾ Presentation given by the asset management division of Landsbankinn to its Board, dated 22.10.2008.

⁽⁴⁾ Prioritised collateral in BG Holding.

⁽⁵⁾ Collateral in subordinated bonds issued by Landic Property (190 % collateral coverage).

⁽⁶⁾ Collateral in shares in Landsbankinn.

KPMG's assessment of Glitnir's Fund 9 recovery value ⁽¹⁾		
Name of issuing company	Negative scenario (%)	Positive scenario (%)
Fjárfestingafélagið Atorka hf	50	100
Atorka	50	100
Bakkavör hf	75	100
Baugur Group hf (secured) ⁽²⁾	50	75
BG Capital ehf	0	0
Clearwater Fine Foods Inc	75	100
Eignarhaldsfélagið Fasteign hf (secured) ⁽³⁾	75	100
Eik Fasteignafélag	75	100
Exista hf	0	50
Eyrir Fjárfestingarfélag ehf	75	100
Hf Eimskipafélag Íslands	50	75
Icelandair Group hf	75	100
Invik og Co AB	75	100
Eignarhaldsfélagið Kirkjuhvoll ehf	50	75
Marel Food Systems hf	75	100
Milestone ehf	50	100
N1 hf	75	100

KPMG's assessment of Glitnir's Fund 9 recovery value ⁽¹⁾		
Name of issuing company	Negative scenario (%)	Positive scenario (%)
Norðurturminn ehf	50	100
Nýsir hf	25	75
Samson eignarhaldsfélag ehf	0	25
Sparisjóður Hafnarfjarðar	75	100
Straumborg ehf	75	100
Fasteignafél.Stoðir hf	50	75
Straumur Fjárfestingabanki hf	75	100
Kaupþing Bank hf	0	25

⁽¹⁾ Source: Glitnir Funds — Table 25, Page 235, Chapter 14 of the Special Investigation Committee's report. The Authority does not have information on how the value of individual bonds were assessed when the board of Islandsbanki decided to acquire them. The Authority assumes that the price was based on the average of the negative and positive scenarios assessed by KPMG. The price paid was 70 % of the book value which is close to the median of 69 % in KPMG's original estimate of a value of between 56 % and 82 % of book value. KPMG however subsequently revised the assessment due to concerns (among other things) over the value of Kaupthing bonds, and lowered the valuation to a range between 48 % and 78 %, of which 63 % is the median. The new bank nevertheless proceeded with the transaction at a price of 70 % of book value.

⁽²⁾ Collateral in BG Holding.

⁽³⁾ Collateral in ISK 750 million of cash according to Glitnir.

Assessments of investment funds affiliated to Kaupthing ⁽¹⁾				
Name of issuing company	KPMG's assessment of likely recovery ⁽²⁾		PWC's assessment of likely recovery ⁽³⁾	
	Negative scenario (%)	Positive scenario (%)	Negative scenario (%)	Positive scenario (%)
Atorka	0	0	100	100
Alfesca	75	100	100	100
Bakkavör	75	100	80	90
Baugur (unsecured)	0	0	60	80
Egla	0	0	0	0
Eik fasteignafélag	0	0	100	100
Eimskip	0	0	0	0
Exista	0	50	40	60
Exista (subordinated)	0	0	30	50
Glitnir	0	0	0	10
Hagar	75	100	90	100
HB Grandi	0	0	100	100
Hekla	0	0	100	100

Assessments of investment funds affiliated to Kaupthing ⁽¹⁾				
Name of issuing company	KPMG's assessment of likely recovery ⁽²⁾		PWC's assessment of likely recovery ⁽³⁾	
	Negative scenario (%)	Positive scenario (%)	Negative scenario (%)	Positive scenario (%)
Hótel Saga	0	0	100	100
Icebank	0	0	0	5
Kaupthing bonds	0	0	10	20
Kaupthing (subordinated)	0	0	0	0
Kögun	0	0	65	85
Landic Property	50	75	65	75
Landsbankinn bonds	0	0	0	10
Marel	75	100	90	100
Mosaic	50	100	0	0
Samson (unsecured)	0	0	0	0
Síminn	0	0	100	100
Sorpa	0	0	100	100
Sparisjóður Hafnarfjarðar	100	100	75	95
Sparisjóður Hafnarfjarðar (subordinated)	0	0	65	85
Sparisjóður Keflavíkur (subordinated)	0	0	25	45
SPRON (subordinated)	0	25	30	50
Straumur	0	0	70	90
Vinnslustöðin	75	100	100	100

⁽¹⁾ Source: Rekstrarfélag Kaupþings banka (Fund management company of Kaupthing) — Table 27, Page 239, Chapter 14 of the Special Investigation Committee's report. It again seems that the weighted median of KPMG's negative and positive scenario valuations was the basis for the acquisition price of the bonds. However, bonds issued by Kaupthing were bought for 30 % of book value despite being assessed as being worthless by KPMG.

⁽²⁾ KPMG's assessment for Kaupthing funds assessing likely recovery of assets as percentage of the last recorded value on 3.10.2008.

⁽³⁾ PWC's assessment for Kaupthing funds assessing likely recovery of assets as percentage of the last recorded value on 3.10.2008, presented on 7.11.2008.

V

(Становища)

АДМИНИСТРАТИВНИ ПРОЦЕДУРИ

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

ПОКАНА ЗА ПРЕДСТАВЯНЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЯ — DG ENTR ENT-SAT-10/5010

Връчване на награда „ГАЛИЛЕО-EGNOS“

(2010/C 292/06)

1. Цели и описание

Съфинансиране на връчването на награда за иновативни приложения, базирани на технологията за ГНСС на ЕС (EGNOS и ГАЛИЛЕО), които ще насърчават промишлените иновации и възприемането на високите технологии в Европа.

Дейностите, които ще се подпомагат, са:

- организиране и управление на ежегоден конкурс (публикуване на покани за представяне на идеи за приложения от страна на предприемачи, оценка на идеите от експерти и награждаване),
- набиране на средства за допълване на безвъзмездните средства от страна на Комисията,
- разпространение в рамките на Европа, т.е. увеличение на броя на иновативните идеи, представяни всяка година за наградата „ГАЛИЛЕО“,
- разпространение извън Европа, т.е. адекватно открояване в рамките на световната промишленост за ГНСС за популяризиране на конкурса и насърчаване на участниците и победителите в него,
- наблюдение на развитието на победителите и участниците,
- координация със схеми за подпомагане на иновациите и механизми за финансиране на проекти в напреднала фаза така, че наградата „ГАЛИЛЕО“ да представлява междинен етап за достъп до финансиране и/или друго подпомагане за иновации/предприемачество.

2. Допустими кандидати

Кандидатите трябва да бъдат частноправни или публичноправни организации, установени в една от следните държави:

- 27-те държави-членки от Европейския съюз,
- държави от ЕИП: Исландия, Лихтенщайн, Норвегия.

3. Бюджет и срок на проекта

Общият бюджет, предназначен за съфинансирането на проекта, възлиза на 900 000 EUR.

Планирана начална дата за дейността: май 2011 г.

Максималната продължителност на проекта е 36 месеца.

4. Краен срок

Заявленията трябва да бъдат изпратени на Комисията не по-късно от 15 януари 2011 г.

5. Допълнителна информация

Пълният текст на поканата за представяне на предложения и формулярите на заявленията са на разположение на следния уебсайт: <http://ec.europa.eu/enterprise/funding/index.htm>

Заявленията трябва да отговарят на изискванията, посочени в пълния текст на поканата, и да бъдат подадени чрез предвидения за целта формуляр.

ПОКАНА ЗА ПРЕДСТАВЯНЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЯ — DG ENTR ENT-SAT-10/5011**Подпомагане на международните дейности: информиране, обучение и центрове за подпомагане**

(2010/C 292/07)

1. Цели и описание

Открояване на европейските дейности в областта на спътниковата навигация, мониторинг на инициативите на местно ниво в тази сфера и подпомагане на сектора на спътниковата навигация в ЕС чрез оказване на подкрепа за информирането, обучението, центрoвете за подпомагане и дейностите в Израел и Латинска Америка.

Дейностите, които ще се подпомагат, са:

- създаване и изпълнение на комуникационна стратегия с цел да се популяризират и съобщават резултатите от европейските програми за ГНСС в съответните трети държави и подпомагане на сътрудничеството,
- създаване и управление на уебсайт за срока на проекта,
- популяризиране на европейските продукти чрез разпространение в рамките на различни прояви на съответната документация от дружества от ЕС,
- наблюдение на технологиите и, по-специално, изготвяне на месечни мониторингови доклади за развитието на системите за спътникова навигация в целевата държава/регион,
- осведомяване на заинтересованите лица чрез организиране на семинари, на които ще се представят възможностите за сътрудничество чрез различните съществуващи инструменти (Седмата рамкова програма за научни изследвания),
- предоставяне на стимули на европейските МСП, които искат да изнасят в сътрудничество, например с Европейската инвестиционна банка,
- улесняване на установяването на връзки с организации от целевата държава/регион.

2. Допустими кандидати

Кандидатите трябва да бъдат частноправни или публичноправни организации, които са установени в целевата държава/регион (Израел, Латинска Америка) или в Европейския съюз и които осъществяват дейности в целевата държава/регион.

Кандидатите трябва да бъдат установени в една от следните държави:

- 27-те държави-членки на Европейския съюз,
- други държави: Бразилия, Аржентина, Чили и Израел.

3. Бюджет и срок на проекта

Общият бюджет, предназначен за съфинансирането на проекти, възлиза на 250 000 EUR. Финансовата помощ от страна на Комисията не може да надхвърля 70 % от общия размер на допустимите разходи.

По тази покана следва да се съфинансират 2 проекта.

Максималният размер на безвъзмездните средства ще бъде 250 000 EUR. За подробна информация направете справка с глава 4 от поканата за представяне на предложения.

Планираната начална дата за дейностите е май 2011 г.

Максималната продължителност на проектите е 24 месеца.

4. Краен срок

Заявленията трябва да бъдат изпратени на Комисията не по-късно от 15 януари 2011 г.

5. Допълнителна информация

Пълният текст на поканата за представяне на предложения и формулярите на заявленията са на разположение на следния уебсайт: <http://ec.europa.eu/enterprise/funding/index.htm>

Заявленията трябва да отговарят на изискванията, посочени в пълния текст на поканата, и да бъдат подадени чрез предвидените за целта формуляри.

ЕВРОПЕЙСКА СЛУЖБА ЗА ПОДБОР НА ПЕРСОНАЛ (EPSO)

ОБЯВЛЕНИЕ ЗА КОНКУРСИ НА ОБЩО ОСНОВАНИЕ

(2010/С 292/08)

Европейската служба за подбор на персонал (EPSO) организира следните конкурси на общо основание:

- EPSO/AD/204/10 — Управление на структурни фондове/кохезионни фондове — Администратори (AD 6)
- EPSO/AD/205/10 — Такси/Митници — Администратори (AD 7)
- EPSO/AST/102/10 — Аудиовизия/Създаване на уебсъдържание — Асистенти (AST 3)
- EPSO/AST/103/10 — Управление на архиви и документи — Асистенти (AST 3)
- EPSO/AST/104/10 — Ядрена инспекция — Асистенти (AST 4)

Обявленията за конкурсите са публикувани в Официален вестник С 292 А от 28 октомври 2010 г.

Допълнителна информация е поместена на уебсайта на EPSO: <http://eu-careers.eu>

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД НА ЕАСТ

Дело, заведено на 10 август 2010 г. от Надзорният орган на ЕАСТ срещу Лихтенщайн

(Дело E-11/10)

(2010/С 292/09)

На 10 август 2010 г. Надзорният орган на ЕАСТ, представляван от Xavier Lewis и Markus Schneider, в качеството си на представители на Надзорния орган, с адрес: rue Belliard/Belliardstraat 35, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË, заведе пред Съда на ЕАСТ дело срещу Княжество Лихтенщайн.

Надзорният съвет на ЕАСТ изисква от Съда на ЕАСТ да постанови, че:

1. с неприемането или неуведомяването на Органа в посочения срок за мерките, необходими за пълното прилагане на акта, посочен в точка 21а от приложение XVIII към Споразумението за Европейското пространство (Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 5 юли 2006 г. за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (преработена)), адаптиран към Споразумението за ЕИП с Протокол 1 към него, Княжество Лихтенщайн не е изпълнила задълженията си по член 33 от директивата и по член 7 от Споразумението за ЕИП.
2. Княжество Лихтенщайн да изплати разходите по това производство.

Правен и фактически контекст и правни аргументи, приведени в подкрепа:

- Заявлението се отнася до неспособността на Лихтенщайн в пълна степен да спазва Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 5 юли 2006 г. за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (преработена).
- В заявлението се твърди, че съгласно член 33 от Директивата, в съчетание с Решение № 33/2008 на Съвместния комитет на ЕИП, Лихтенщайн беше длъжен да предприеме необходимите мерки, за да гарантира пълно спазване на директивата не по-късно от 1 февруари 2009 г. и да съобщи на Надзорния орган на ЕАСТ текста на тези мерки.
- Надзорният орган на ЕАСТ твърди, че не е получил информация от правителството на Лихтенщайн, показваща, че актът е изцяло транспониран в националното право, нито че притежава каквато и да е друга информация, позволяваща му да вземе подобно заключение.
- Правителството на Лихтенщайн не оспори закъснението си напълно да транспонира акта.

ПРОЦЕДУРИ, СВЪРЗАНИ С ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПОЛИТИКАТА В ОБЛАСТТА
НА КОНКУРЕНЦИЯТА

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Предварително уведомление за концентрация

(Дело COMP/M.6012 — CD&R/CVC/Univar)

(текст от значение за ЕИП)

(2010/C 292/10)

1. На 19 октомври 2010 година Комисията получи уведомление за планирана концентрация в съответствие с член 4 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета ⁽¹⁾, чрез която предприятие Clayton, Dubilier & Rice, LLC Lloyds LLC Bank USA („CD&R“, САЩ), чрез един от своите фондове и чрез инвестиционни фондове, съветвани от CVC Capital Partners SICAV-FIS SA и неговите дъщерни и свързани дружества („CVC“, САЩ), придобиват по смисъла на член 3, параграф 1, буква б) от Регламента за сливанията съвместен контрол над предприятието Univar Inc. („Univar“, САЩ), посредством покупка на акции/дялове.

2. Търговските дейности на въпросните предприятия са:

- за предприятие CD&R: група за частни капиталови инвестиции, която набира и структурира капитал и действа като водещ капиталов инвеститор в изкупувания на предприятия от техните мениджърски екипи, капиталови инвестиции в стратегическо миноритарно участие и други стратегически инвестиции,
- за предприятия CVC: група за частни капиталови инвестиции, която предоставя инвестиционни съвети на инвестиционни фондове, които инвестират в предприятия с дейност в различни сектори като химическата промишленост, комуналните услуги, производството, разпространението и търговията на дребно и/или управлява инвестиции от тяхно име,
- за предприятие Univar: разпространение на химически продукти.

3. След предварително проучване Комисията констатира, че операцията, за която е уведомена, би могла да попадне в обхвата на Регламента на ЕО за сливанията. Въпреки това Комисията си запазва правото на окончателно решение по тази точка.

4. Комисията приканва заинтересованите трети страни да представят евентуалните си забележки по планираната операция.

Забележките трябва да бъдат получени от Комисията не по-късно от 10 дни след датата на настоящата публикация. Забележки могат да се изпращат до Комисията по факс (+32 22964301), по електронна поща на адрес: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu или по пощата с позоваване на COMP/M.6012 — CD&R/CVC/Univar на следния адрес:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ ОВ L 24, 29.1.2004 г., стр. 1 („Регламент на ЕО за сливанията“).

ДРУГИ АКТОВЕ

СЪВЕТ

Известие на вниманието на лицата и образуванията, спрямо които се прилагат член 19, параграф 1, буква б) и член 20, параграф 1, буква б) от Решение 2010/413/ОВППС на Съвета (приложение II), и член 16, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета (приложение VIII)

(2010/С 292/11)

СЪВЕТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

На вниманието на лицата и образуванията, включени в приложение II към Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 г. ⁽¹⁾, изменено с Решение 2010/644/ОВППС на Съвета ⁽²⁾, и в приложение VIII към Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета ⁽³⁾, се представя следната информация:

След като прегледа списъците на лицата и образуванията, спрямо които се прилагат член 19, параграф 1, буква б) и член 20, параграф 1, буква б) от Решение 2010/413/ОВППС, и член 16, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 961/2010 относно ограничителни мерки срещу Иран, Съветът на Европейския съюз реши, че спрямо лицата и образуванията, включени в посочените по-горе приложения, следва да продължат да се прилагат ограничителните мерки, предвидени в посочените решение и регламент на Съвета.

На въпросните лица и образувания се обръща внимание, че имат възможност да подадат заявление до компетентните органи на съответната(ите) държава(и)-членка(и), посочени в уебсайтовете в приложение V към регламента, за да получат разрешение за използване на замразени финансови средства за основни нужди или конкретни плащания (вж. членове 17, 18 и 19 от регламента).

На вниманието на засегнатите лица и образувания се представя и възможността за оспорване на решението на Съвета пред Общия съд на Европейския съюз съгласно условията, предвидени в член 275, втора алинея, и член 263, четвърта и шеста алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз.

⁽¹⁾ ОВ L 195, 27.7.2010, стр. 39.

⁽²⁾ ОВ L 281, 27.10.2010, стр. 81.

⁽³⁾ ОВ L 281, 27.10.2010, стр. 1.

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

ДЪРЖАВНА ПОМОЩ — РЕПУБЛИКА ИТАЛИЯ

Държавна помощ C 20/10 (ex N 536/08 и NN 32/10)

SOGAS — Società per la gestione dell'aeroporto dello Stretto

Покана за представяне на мнения съгласно член 108, параграф 2 от ДФЕС

(текст от значение за ЕИП)

(2010/C 292/12)

С писмо от 20 юли 2010 г., възпроизведено на езика, чийто текст е автентичен, на страниците след това резюме, Комисията уведоми Република Италия за решението си да открие процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 от ДФЕС, относно посочената по-горе мярка.

Заинтересованите страни могат да представят мненията си относно мярката, по отношение на която Комисията открива процедурата, в срок от един месец от датата на публикуване на това резюме и на писмото, което следва, на следния адрес:

European Commission
Directorate-General for Competition
State aid Greffe
Офис: J-70, 3/225
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Факс +32 22961242

Мненията ще бъдат предадени на Република Италия. Запазването в тайна на самоличността на заинтересованата страна, която представя мнението, може да бъде поискано писмено, като се посочат причините за това искане.

ПРОЦЕДУРА

На 27 октомври 2008 г. италианските органи уведомиха Комисията за намерението на регион Калабрия да предостави помощ, целяща покриване на финансовите загуби на SOGAS SpA — Società per la Gestione dell'Aeroporto dello Stretto (по-нататък наречено „SOGAS“) — операторът на летището в Реджо Калабрия.

ОПИСАНИЕ НА МЕРКИТЕ

Съгласно информацията предоставена от италианските органи през юни 2005 г. и 2006 г. акционерите на SOGAS са решили да субсидират (*versamento a fondo perduto*) загубите, понесени от дружеството през предходните две години, чрез грантове, пропорционални на техните дялове в компанията по време на решението. По това време регион Калабрия притежава 50 % от капитала, а останалите дялове са собственост на община Реджо Калабрия, провинция Калабрия, провинция Месина, община Месина, търговската палата на Реджо Калабрия и търговската палата на Месина.

Мярката, за която италианските органи подават уведомление, се отнася само до помощта от страна на региона и възлиза на 1 824 964 EUR.

Според информацията, с която Комисията разполага, провинция Реджо Калабрия, община Месина, община Реджо Калабрия и търговската палата на Месина вече са предоставили съответните помощи на SOGAS

През декември 2007 г. след още загуби, понесени през 2006 г., акционерите на SOGAS решават да превърнат резервите на дружеството в акционерен капитал и след това да намалят този капитал, за да покрият оставащите загуби. Полученият в резултат на това акционерен капитал е бил под законовия праг, който се изисква от италианското законодателство за оператори на летища.

Затова акционерите на SOGAS одобряват капиталова инжекция от 2 742 919 EUR с цел да възстановят акционерния капитал така, както се изисква от италианското законодателство.

Капиталовата инжекция е осъществена чрез превръщане на облигации, които някои от акционерите на SOGAS вече са притежавали. Регион Калабрия не е бил сред акционерите, притежаващи тези конвертируеми облигации. В резултат на това дялът на регион Калабрия в дружеството намалява от 50 % на 6,74 %.

ОЦЕНКА НА МЯРКАТА

Комисията счита, че мярката, за която е получено уведомление, съдържа държавна помощ. Комисията също изразява съмнение относно наличието на помощ в приноса, който преди това е предоставен *pro quota* от други акционери на SOGAS, и следвалата капиталова инжекция.

Комисията счита, че съвместимостта на мерките, за които е получено уведомление, може да се оцени въз основа на член 107, параграф 3, буква а) от ДФЕС и на Насоките относно националните регионални помощи за 2007—2013 г. (понататък наречени „Регионалните насоки“).

Насоките относно регионалните помощи предвиждат, че в някои случаи структурните недостатъци на даден регион могат да бъдат толкова сериозни, че регионална оперативна помощ може да се предостави, за да се задейства процес на регионално развитие. В частност такава помощ може да се предостави в региони, отговарящи на условията съгласно дерогацията в член 107, параграф 3, буква а), при условие че: i) помощта е оправдана с оглед приноса ѝ за регионалното развитие и предвид нейното естество, ii) размерът ѝ е пропорционален на затрудненията, към чието облекчаване е насочена, iii) предоставя се за предварително определен вид приемливи разходи и е ограничена до определен процент от тях, и iv) е временна и намалява във времето.

На този етап Комисията заема предварителното становище, че помощта не може да се счита за оправдана от гледна точка на нейния принос към регионалното развитие.

В допълнение помощта цели да покрие разходи, които по своето естество не са били предварително определени, и не съществува ограничение за определен процент от тях.

Поради това на този етап Комисията се съмнява дали мярката, за която италианските органи са подали уведомление, отговаря на изискванията на регионалните насоки.

ТЕКСТ НА ПИСМОТО

«La Commissione desidera informare l'Italia che, dopo aver esaminato le informazioni fornite dalle Vostre autorità sulla misura succitata, ha deciso di avviare un procedimento ai sensi dell'articolo 108, paragrafo 2, del TFUE (1).

1. PROCEDIMENTO

(1) Mediante notifica elettronica del 27 ottobre 2008, le autorità italiane hanno notificato alla Commissione l'intenzione della Regione Calabria di concedere aiuti a copertura delle

(1) A decorrere dal 1° dicembre 2009, gli articoli 87 e 88 del trattato CE diventano, rispettivamente, gli articoli 107 e 108 del TFUE, ma non cambiano nella sostanza. Ai fini della presente decisione, i riferimenti agli articoli 107 e 108 del TFUE si intendono fatti, ove opportuno, agli articoli 87 e 88 del trattato CE.

perdite finanziarie di SOGAS SpA — Società per la Gestione dell'Aeroporto dello Stretto (di seguito "SOGAS"), l'impresa che gestisce l'aeroporto di Reggio Calabria. La notifica è stata protocollata con il numero N 536/08.

(2) Tuttavia, poiché la Commissione nutre dubbi in merito al fatto che il contributo statale sia stato realizzato prima che la Commissione potesse prendere posizione in merito alla sua compatibilità con il mercato interno, e poiché la Commissione, nel corso dell'esame preliminare, ha constatato l'esistenza di altre misure di sostegno a favore dello stesso beneficiario che sembrano costituire aiuti di Stato già concessi, la misura è stata dunque registrata come aiuto non notificato con il numero NN 32/10.

(3) La Commissione ha richiesto ulteriori informazioni sulla misura notificata con lettere del 27 novembre 2008 e del 23 febbraio 2009, a cui l'Italia ha risposto il 9 gennaio 2009 e il 26 marzo 2009. La Commissione ha chiesto ulteriori chiarimenti il 19 maggio 2009 ed ha inviato un sollecito alle autorità italiane il 18 settembre 2009. Il 9 ottobre 2009 le autorità italiane hanno trasmesso le informazioni richieste. Il 28 ottobre 2009 la Commissione ha informato le autorità italiane del fatto che erano necessarie informazioni aggiuntive, richiesta alla quale la Commissione non ha finora ricevuto una risposta formale.

2. DESCRIZIONE DELLA MISURA

2.1. Aeroporto di Reggio Calabria

(4) L'aeroporto di Reggio Calabria è uno dei tre aeroporti della regione Calabria, situata all'estremità meridionale della penisola italiana.

(5) Il traffico presso tale aeroporto è stato inferiore a 600 000 passeggeri e a 350 tonnellate di merci nel 2007 e nel 2008. Esso rientra pertanto tra i piccoli aeroporti regionali (categoria D) ai sensi degli orientamenti comunitari concernenti il finanziamento degli aeroporti e gli aiuti pubblici di avviamento concessi alle compagnie aeree operanti su aeroporti regionali (2) (di seguito "gli orientamenti 2005").

2.2. Beneficiario

(6) Il beneficiario delle misure è la società di gestione dell'Aeroporto di Reggio Calabria, SOGAS SpA.

(7) SOGAS è una società di capitali in base al diritto italiano, costituita nel marzo 1981. Il capitale sociale è interamente detenuto da enti pubblici. Secondo quanto dichiarato dalle autorità italiane, dall'inizio del 2009 i soci sono: Provincia di Reggio Calabria (ca. 69 %), Comune di Reggio Calabria (ca. 23,7 %), Regione Calabria (ca. 6,7 %) e Camera di Commercio di Reggio Calabria (ca. 0,44 %).

(2) GU C 312 del 9.12.2005 pag 1 (punti 53-63).

- (8) Nel luglio 2007 è stata avviata una privatizzazione parziale di SOGAS. In base alle informazioni trasmesse dalle autorità italiane, la procedura avrebbe dovuto concludersi nel 2009.
- (9) Le autorità italiane hanno confermato che SOGAS non è gravata da oneri di servizio pubblico.

2.3. Descrizione dettagliata delle misure

- (10) La misura notificata dalla Regione Calabria consiste in un contributo regionale pari a 1 824 964 EUR a copertura delle perdite subite da SOGAS nel 2004 e nel 2005.
- (11) Secondo le informazioni fornite dalle autorità italiane, nel giugno 2005 e 2006, i soci hanno deciso di ripianare le perdite subite dall'impresa (rispettivamente, 1 392 900 EUR e 2 257 028 EUR) nei due anni precedenti mediante versamento a fondo perduto delle somme equivalenti alla loro quota di partecipazione all'impresa al momento della decisione. All'epoca la Regione Calabria deteneva il 50 % del capitale, mentre il resto delle azioni erano detenute dal Comune di Reggio Calabria, dalla Provincia di Reggio Calabria, dalla Provincia di Messina, dal Comune di Messina, dalla Camera di Commercio di Reggio Calabria e dalla Camera di Commercio di Messina.
- (12) In base alle informazioni di cui dispone la Commissione, la Provincia di Reggio Calabria, il Comune di Messina, il Comune di Reggio Calabria e la Camera di Commercio di Messina hanno già concesso i rispettivi contributi a SOGAS.
- (13) Nel dicembre 2007, dopo aver registrato ulteriori perdite pari a 6 018 982 EUR per il 2006, gli azionisti di SOGAS hanno deciso di convertire le riserve della società in capitale proprio e la contestuale riduzione del capitale sociale per coprire le rimanenti perdite. Il capitale sociale così determinato risultava inferiore al minimo previsto dalla normativa italiana in materia di società di gestione degli scali aeroportuali. Gli azionisti di SOGAS hanno pertanto deliberato di aumentare il capitale sociale di 2 742 919 EUR per ripristinare il livello minimo di capitale sociale previsto dalla legge italiana.
- (14) L'aumento di capitale è stato realizzato mediante la conversione in azioni di obbligazioni in precedenza sottoscritte da alcuni degli azionisti di SOGAS, per un totale di 2 742 919 EUR. Poiché la Regione Calabria non faceva parte degli azionisti che detenevano tali obbligazioni convertibili, la sua partecipazione al capitale della società è scesa dal 50 % al 6,74 %.
- (15) In seguito, come illustrato al punto 7 di cui sopra, dall'inizio del 2009 gli azionisti di SOGAS sono i seguenti: Provincia di Reggio Calabria (69 %), Comune di Reggio Calabria (23,7 %), Regione Calabria (6,7 %) e Camera di Commercio di Reggio Calabria (0,44 %).

- (16) Le autorità italiane hanno ripetutamente garantito alla Commissione che la Regione Calabria non attuerà la misura in assenza di una decisione della Commissione che ne valuti la compatibilità con il mercato interno. SOGAS è tuttavia ricorsa in giudizio dinanzi al Tribunale di Reggio Calabria contro la decisione della Regione di non concedere il contributo prima della decisione della Commissione. Il Tribunale si è espresso a favore dell'impresa e l'opposizione della Regione è stata disattesa nel maggio 2009.

- (17) Pur riconoscendo la competenza della Commissione a decidere in merito alla compatibilità con il mercato interno delle misure di aiuto, il giudice italiano ha tuttavia ritenuto che rientrasse nelle competenze dei giudici nazionali decidere se una misura di aiuto costituisca o meno aiuto di Stato. Il Tribunale di Reggio Calabria ha dunque ritenuto che, nel caso di specie, il finanziamento pubblico non dovesse essere considerato aiuto di Stato nella misura in cui la misura non è atta ad incidere sulla concorrenza o sugli scambi tra gli Stati membri. Il suddetto giudice ha inoltre ritenuto che il principio dell'investitore operante in economia di mercato fosse soddisfatto nel caso di specie nella misura in cui, a prescindere dalle perdite subite nel 2004 e nel 2005, esistevano prospettive di redditività a lungo termine.

- (18) La Regione ha successivamente presentato un ulteriore reclamo eccependo la natura di aiuto di Stato della misura e sostenendo che, in quanto tale, detta misura non dovrebbe dunque essere attuata prima che la Commissione abbia adottato una decisione di autorizzazione.

- (19) Nel dicembre 2009 le autorità regionali hanno informato la Commissione che l'ultimo reclamo era stato rigettato e che non era possibile compiere alcun altro passo procedurale per opporsi alla concessione del contributo pubblico a SOGAS. In questa fase, la Commissione non è stata informata se la misura sia stata in effetti già attuata.

2.4. Autorità che concede l'aiuto

- (20) La Regione Calabria è l'autorità che concede l'aiuto per quanto riguarda la misura notificata. Tuttavia, come già chiarito sopra, risulterebbe che anche gli altri azionisti pubblici, ossia la Provincia di Reggio Calabria, il Comune di Messina, il Comune di Reggio Calabria e la Camera di Commercio di Messina hanno concesso a SOGAS fondi pubblici mediante contributi pro quota destinati a coprire le perdite subite nel 2004 e nel 2005, nonché sottoscrivendo obbligazioni convertibili e convertendole successivamente in capitale sociale nel dicembre 2007.

2.5. Bilancio

- (21) La dotazione complessiva della misura notificata è di 1 824 964 EUR. Inoltre, come già sottolineato, le perdite rimanenti, pari a 1 824 964 EUR, sono state coperte dagli altri azionisti pubblici.

(22) Il conferimento di capitale di 2 742 919 EUR è stato effettuato successivamente.

2.6. Forma dell'aiuto

(23) Il finanziamento pubblico viene concesso alla società di gestione dell'aeroporto a titolo di sovvenzione diretta.

3. VALUTAZIONE DELLA MISURA

3.1. Base giuridica di valutazione

(24) Ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE sono incompatibili con il mercato comune, nella misura in cui incidano sugli scambi tra Stati membri, gli aiuti concessi dagli Stati, ovvero mediante risorse statali, sotto qualsiasi forma che, favorendo talune imprese o talune produzioni, falsino o minaccino di falsare la concorrenza.

(25) I criteri fissati all'articolo 107, paragrafo 1, sono cumulativi. Pertanto, per stabilire se le misure notificate costituiscono aiuti di Stato ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 1, del TFUE, si deve accertare la presenza di tutte le condizioni suindicate. In particolare il sostegno finanziario:

- a) è concesso dallo Stato, ovvero mediante risorse statali;
- b) favorisce talune imprese o talune produzioni;
- c) falsa o minaccia di falsare la concorrenza;
- d) incide sugli scambi fra Stati membri.

3.2. Esistenza di un aiuto

3.2.1. Risorse statali e imputabilità

(26) È considerato aiuto di Stato qualsiasi vantaggio diretto o indiretto, finanziato con risorse pubbliche e concesso direttamente dallo Stato o da organismi intermedi che agiscano nell'esercizio delle competenze conferite loro dallo Stato. Di conseguenza, questo si applica anche tutti gli aiuti attribuiti da enti regionali o locali degli Stati membri, indipendentemente dal loro statuto e dalla loro denominazione⁽¹⁾.

(27) La Commissione nota che la misura notificata consiste in un trasferimento di fondi da una serie di autorità regionali e locali, ossia Regione Calabria, Provincia di Reggio Calabria, Comune di Messina e Comune di Reggio Calabria, a SOGAS. I trasferimenti sono stati decisi dalle relative autorità. La misura riguarda pertanto risorse statali ed è imputabile allo Stato.

(28) Per quanto riguarda la Camera di Commercio di Messina, la Commissione rileva che in Italia le camere di commercio

sono considerate enti locali autonomi di diritto pubblico a norma della legge n. 580/93. Pertanto, le loro risorse sono risorse dello Stato. Riguardo all'imputabilità delle decisioni della Camera di Commercio di Messina allo Stato italiano, la Commissione nota, in questa fase, che alla Camera di Commercio sono affidate determinate funzioni pubbliche, il che sembra indicare prima facie che le sue decisioni sono imputabili all'Italia.

3.2.2. Vantaggio economico selettivo

(29) Nel caso in esame il finanziamento pubblico è selettivo in quanto si rivolge a una sola impresa, nella fattispecie SOGAS. In questo caso particolare, esso copre perdite subite dalla società nello svolgimento della sua attività ordinaria.

(30) Per stabilire se le risorse statali concesse al gestore dell'aeroporto gli conferiscono un vantaggio economico, la Commissione deve valutare se il principio dell'investitore operante in economia di mercato è soddisfatto in questo caso. La Corte ha chiarito che è opportuno determinare "se, in circostanze analoghe, un socio privato, basandosi sulle prevedibili possibilità di redditività, astrazione fatta da qualsiasi considerazione di carattere sociale, di politica regionale e settoriale, avrebbe effettuato un conferimento di capitale del genere"⁽²⁾.

(31) Nel caso di specie, la Commissione deve valutare la probabilità che l'investimento statale sia finanziariamente proficuo, nel qual caso il finanziamento pubblico in questione non costituirebbe aiuto di Stato.

(32) In primo luogo, va notato che la Regione non ha indicato alcun elemento per dimostrare che il proprio comportamento potrebbe essere comparabile a quello di un investitore privato operante in un'economia di mercato. La Commissione non dispone inoltre di elementi a conferma di una simile ipotesi.

(33) In questa fase non vi è alcuna indicazione del fatto che il principio dell'investitore privato sarebbe applicabile nel caso di specie. Risulta che un investitore privato razionale non investirebbe in un'impresa che ha subito perdite significative negli ultimi anni, in particolare in assenza di un piano di ristrutturazione redditizio o di strategie di investimento proficue. La Commissione ritiene pertanto, in via preliminare, che la misura in questione conceda un vantaggio economico al gestore dell'aeroporto.

(34) Analogamente, la Commissione si chiede se i contributi concessi pro quota da altri azionisti per coprire le perdite subite nel 2004 e nel 2005 non concedano al gestore dell'aeroporto un vantaggio selettivo.

⁽¹⁾ Sentenza della Corte del 14 ottobre 1987 nella causa 248/84, *Repubblica Federale di Germania/Commissione delle Comunità europee*, Racc. 1987, pag. 04013.

⁽²⁾ Cause riunite T-129/95, T-2/96 e T-97/96, *Neue Maxhütte Stahlwerke e Lech-Stahlwerke/Commissione*, Racc. 1999, II-17, punto 120.

(35) Inoltre, la Commissione esprime dubbi sul fatto che il conferimento di capitale deciso dagli azionisti di SOGAS nel dicembre 2007 sia stato effettuato a condizioni comparabili a quelle di un investitore privato operante in un'economia di mercato. Anche tale conferimento di capitale potrebbe concedere un vantaggio selettivo a SOGAS.

3.2.3. Distorsione della concorrenza e incidenza sugli scambi tra Stati membri

(36) Per quanto riguarda la distorsione della concorrenza, la Commissione ritiene che gli aiuti di Stato a favore di una società di gestione aeroportuale possano falsare la concorrenza sia al livello degli aeroporti che a quello delle linee aeree.

(37) Per quanto riguarda gli aeroporti, la Commissione nota che i passeggeri che utilizzano l'aeroporto dello Stretto possono, in funzione del loro luogo di residenza, utilizzare alternativamente gli aeroporti di Catania, Lamezia Terme e Crotone. Se, come nel caso di specie, uno di questi aeroporti riceve un contributo finanziario, questo può permettergli in primo luogo di restare sul mercato o di applicare tasse aeroportuali inferiori ai suoi costi e dunque al di sotto del prezzo di mercato. La Commissione conclude pertanto che le misure sono potenzialmente atte a falsare la concorrenza al livello degli aeroporti.

(38) Per quanto riguarda le linee aeree, la Commissione nota che il contributo finanziario per un aeroporto, come nel caso in esame, può essere trasferito alle linee aeree sotto forma di tasse di atterraggio più basse. Questo può a sua volta falsare la concorrenza tra linee aeree che operano su aeroporti situati nello stesso bacino di utenza. La Commissione conclude pertanto che le misure sono potenzialmente atte a falsare la concorrenza al livello delle compagnie aeree.

(39) Riguardo all'incidenza sugli scambi tra gli Stati membri, la Commissione ricorda la sentenza della Corte nella causa *Altmark*⁽¹⁾, secondo la quale non è affatto escluso che una sovvenzione pubblica concessa a un'impresa attiva solo nella gestione di servizi di trasporto locale o regionale e non di servizi di trasporto al di fuori del suo Stato d'origine possa, tuttavia, incidere sugli scambi tra Stati membri, in quanto, quando uno Stato membro concede una sovvenzione pubblica a un'impresa, la fornitura di servizi di trasporto da parte della suddetta impresa può risultarne invariata o incrementata, con la conseguenza che le possibilità delle imprese aventi sede in altri Stati membri di fornire i loro servizi di trasporto sul mercato di tale Stato membro ne risultano diminuite. La Corte sottolinea inoltre che non esiste una soglia o una percentuale al di sotto della quale si possa ritenere che gli scambi fra Stati membri non siano stati pregiudicati. L'entità relativamente esigua di un aiuto o le dimensioni relativamente modeste dell'impresa beneficiaria non escludono a priori l'eventualità che vengano influenzati gli scambi tra Stati membri.

(40) La Commissione nota innanzi tutto che il mercato per la gestione aeroportuale è un mercato aperto alla concorrenza, nel quale opera una serie di imprese private e pubbliche in tutta l'Unione, compresi i piccoli aeroporti regionali. Questo aspetto è confermato anche dal fatto che l'Italia prevede apparentemente di privatizzare la società di gestione dell'aeroporto dello Stretto.

(41) Nel caso di specie, SOGAS non opera al di fuori dell'Italia. Tuttavia, mantenendo in attività SOGAS, le imprese che operano nella gestione di aeroporti site in altri Stati membri hanno minori occasioni di fornire i loro servizi in Italia. Pertanto, gli scambi tra Stati membri sono pregiudicati al livello degli aeroporti.

(42) Gli scambi tra gli Stati membri sono inoltre pregiudicati al livello delle linee aeree. La Commissione osserva in questo contesto che il bacino di utenza dell'aeroporto è costituito principalmente dalla Calabria e dalla zona di Messina e rappresenta circa un milione di abitanti. L'aeroporto offre soprattutto destinazioni nazionali. In particolare, su 491 302 passeggeri registrati nel 2008, il 93,5 % ha viaggiato su rotte nazionali. Tuttavia, erano interessate anche 2 rotte internazionali (Parigi e Malta). Alla luce della giurisprudenza *Altmark*, questo è di per sé sufficiente a stabilire che vi è un'incidenza sugli scambi, in quanto non esiste una soglia o una percentuale al di sotto della quale gli scambi fra Stati membri non vengono pregiudicati.

(43) Sulla base di queste considerazioni, la Commissione conclude che le misure falsano la concorrenza e incidono sugli scambi tra Stati membri.

(44) Di conseguenza, la Commissione ritiene, in questa fase, che la misura notificata contenga elementi di aiuto di Stato. La Commissione esprime inoltre dubbi riguardo alla presenza di aiuto nei contributi precedentemente concessi pro quota da altri azionisti di SOGAS e nel successivo conferimento di capitale.

3.3. Compatibilità dell'aiuto

3.3.1. Base giuridica

(45) Come già specificato, la Commissione prende nota del fatto che le autorità italiane hanno confermato che SOGAS non è gravata da oneri di servizio pubblico nell'interesse generale.

(46) La Commissione rileva inoltre che le autorità italiane hanno precisato che la misura notificata non si riferisce ad alcun investimento specifico dell'aeroporto. La compatibilità della misura non può pertanto essere valutata in base ai criteri previsti dagli orientamenti comunitari concernenti il finanziamento degli aeroporti e gli aiuti pubblici di avviamento concessi alle compagnie aeree operanti su aeroporti regionali⁽²⁾ (di seguito "gli orientamenti 2005").

⁽¹⁾ Cfr. la causa C-280/2000, *Altmark Trans e Regierungspräsidium Magdeburg*, Racc. 2003, pag. I-7747, punti 77-82.

⁽²⁾ GU C 312 del 9.12.2005, pag. 1 (punti 53-63).

(47) La Commissione sottolinea inoltre che le autorità italiane hanno sostenuto che SOGAS sarebbe un'impresa in difficoltà ai sensi degli orientamenti comunitari sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione di imprese in difficoltà (di seguito "gli orientamenti sugli aiuti al salvataggio e alla ristrutturazione")⁽¹⁾. L'Italia, tuttavia, ha specificato anche che la misura notificata non faceva parte di un piano di ristrutturazione e che non esisteva in effetti alcun piano di questo tipo relativamente a SOGAS. In questa fase la Commissione ritiene pertanto che gli orientamenti sugli aiuti al salvataggio e alla ristrutturazione non si applichino nel caso di specie per l'analisi della compatibilità della misura notificata.

(48) Gli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale 2007-2013 (di seguito "gli orientamenti sugli aiuti a finalità regionale")⁽²⁾ forniscono il quadro per la valutazione degli aiuti concessi in base all'articolo 107, paragrafo 3, lettere a) e c), del TFUE, volti a promuovere lo sviluppo economico di talune regioni svantaggiate all'interno dell'Unione europea. L'articolo 107, paragrafo 3, lettera a), stabilisce infatti che possono essere considerati compatibili con il mercato comune "gli aiuti destinati a favorire lo sviluppo economico delle regioni ove il tenore di vita sia anormalmente basso, oppure si abbia una grave forma di sottoccupazione" (di seguito "gli aiuti a finalità regionale").

(49) In base alla "carta degli aiuti di Stato a finalità regionale"⁽³⁾, la Calabria può essere considerata una regione ove il tenore di vita è anormalmente basso, o ove si ha una grave forma di sottoccupazione.

(50) Di conseguenza, in questa fase la Commissione ritiene che la compatibilità delle misure notificate potrebbe essere valutata in base all'articolo 107, paragrafo 3, lettera a), del TFUE e degli orientamenti sugli aiuti a finalità regionale.

3.3.2. Valutazione della compatibilità

(51) Gli orientamenti sugli aiuti a finalità regionale prevedono che, in alcuni casi, gli svantaggi strutturali di una regione possono essere così gravi da consentire la concessione di aiuti a finalità regionale al funzionamento onde innescare un processo di sviluppo regionale. In particolare, aiuti di questo genere possono essere concessi in regioni ammissibili a beneficiare della deroga di cui all'articolo 107, paragrafo 3, lettera a), purché i) siano giustificati in funzione del loro contributo allo sviluppo regionale e della loro natura, ii) il loro livello sia proporzionale agli svantaggi che intendono compensare, iii) siano concessi relativamente ad una serie predefinita di spese o costi ammissibili e iv) siano temporanei e ridotti nel tempo.

(52) La compatibilità degli aiuti deve pertanto essere valutata alla luce dei succitati criteri.

Contributo allo sviluppo regionale e proporzionalità della misura (punto 76 degli orientamenti sugli aiuti a finalità regionale)

(53) La Calabria è una delle regioni più svantaggiate d'Italia: il PIL pro capite corrisponde al 64,5 % della media nazionale.

(54) Secondo quanto dichiarato dalle autorità italiane, l'indice di infrastrutturazione della Calabria è pari soltanto al 76 % dell'indice medio a livello nazionale. La scarsa accessibilità e l'insufficiente offerta di mobilità per le merci costituiscono attualmente criticità per la regione, essenzialmente a causa della mancanza di adeguate infrastrutture.

(55) Le autorità italiane affermano che la misura notificata costituisce parte di un progetto più ampio di potenziamento della rete dei trasporti in Calabria. L'attuazione della misura in questione consentirebbe a SOGAS di migliorare le infrastrutture ed i servizi offerti dall'aeroporto di Reggio Calabria, nell'ambito di una strategia regionale volta a migliorare la rete dei trasporti e a garantire il potenziamento dell'accesso alla Calabria.

(56) La Commissione ha riconosciuto l'importanza del miglioramento dell'accessibilità, della connettività e dello sviluppo regionale attraverso lo sviluppo di infrastrutture aeree sicure e redditizie.

(57) Nel piano d'azione per migliorare le capacità degli aeroporti del 2007⁽⁴⁾, la Commissione sottolinea l'importanza degli aeroporti regionali per lo sviluppo di una rete di trasporti aerei europei integrati⁽⁵⁾. Il piano d'azione riconosce inoltre la necessità di sbloccare le capacità latenti che esistono negli aeroporti regionali, a condizione che gli Stati membri rispettino le norme in materia di aiuti di Stato.

(58) L'aiuto in questione non è tuttavia volto al sostegno di una nuova infrastruttura in un aeroporto regionale né all'utilizzo più efficiente di un'infrastruttura esistente, ma è diretto soltanto a sollevare l'impresa da costi che essa dovrebbe di norma sostenere. In questa fase la Commissione ritiene che il finanziamento pubblico non possa essere considerato direttamente collegato all'obiettivo del miglioramento della connettività regionale. Di conseguenza, la Commissione ritiene che non sia possibile considerare l'aiuto giustificato in termini di contributo allo sviluppo regionale.

(59) Sulla base di queste considerazioni, la Commissione ritiene, in questa fase, che la misura notificata non possa essere considerata proporzionale all'obiettivo del miglioramento della rete di trasporto e dell'accessibilità della regione. La Commissione nota che le stesse considerazioni sono applicabili in merito ai contributi degli altri azionisti e al conferimento di capitale descritti sopra ai punti 12-14.

⁽¹⁾ GU C 244 dell'1.10.2004, pag. 2.

⁽²⁾ GU C 54 del 4.3.2006, pag. 13.

⁽³⁾ GU C 90 dell'11.4.2008, pag. 4, Orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale 2007-2013 — Carta degli aiuti di Stato a finalità regionale: Italia.

⁽⁴⁾ Comunicazione della Commissione al Consiglio, al Parlamento europeo, al Comitato economico e sociale europeo e al Comitato delle regioni — Un piano d'azione per migliorare le capacità, l'efficienza e la sicurezza degli aeroporti in Europa, COM(2006) 819 definitivo del 24 gennaio 2007.

⁽⁵⁾ Punto 12 ibidem.

Serie predefinita di costi ammissibili e limitazione ad una determinata percentuale di detti costi (punto 77 degli orientamenti sugli aiuti a finalità regionale)

(60) In base al punto 77 degli orientamenti sugli aiuti a finalità regionale, gli aiuti al funzionamento dovrebbero essere concessi, in linea di principio, solo relativamente ad una serie predefinita di spese o costi ammissibili ed essere limitati ad una determinata percentuale di detti costi.

(61) La Commissione nota che gli aiuti sono volti a coprire le perdite sostenute negli esercizi finanziari 2004 e 2005. Tali perdite, per loro stessa natura, non erano predefinite.

(62) La Commissione rileva inoltre che la misura di aiuto riguarda la totalità del contributo della Regione, in qualità di azionista della società, a copertura delle perdite subite dal gestore dell'aeroporto nel 2004 e nel 2005.

(63) La Commissione nutre pertanto dubbi in merito al fatto che l'aiuto notificato soddisfi la condizione prevista al punto 77 degli orientamenti sugli aiuti a finalità regionale. La medesima considerazione si applica alle misure di aiuto supplementari illustrate sopra al punto 59.

Aiuti temporanei e ridotti nel tempo (punto 79 degli orientamenti sugli aiuti a finalità regionale)

(64) La Commissione ritiene che, relativamente alla misura notificata, l'aiuto sia temporaneo e ridotto nel tempo, poiché consiste in un contributo *tantum* a copertura di perdite subite negli esercizi finanziari 2004 e 2005.

(65) Tuttavia, come illustrato sopra, in questa fase la Commissione non può escludere il carattere di aiuto dei contributi concessi in precedenza da altri azionisti di SOGAS e del successivo conferimento di capitale. Nella misura in cui tali misure sono considerate aiuto, la Commissione esprime dubbi in merito al carattere temporaneo del aiuto.

(66) In questa fase la Commissione ritiene dunque che questa condizione non risulti soddisfatta nel caso di specie.

3.3.3. Conclusione

(67) In considerazione di quanto sopra esposto, la Commissione nutre dubbi in merito al fatto che la misura notificata dalle autorità italiane soddisfi le condizioni previste negli orientamenti sugli aiuti a finalità regionale.

(68) Inoltre, in base al punto 9 degli orientamenti sugli aiuti a finalità regionale, possono essere concessi unicamente aiuti ad imprese in difficoltà quali definite dagli orientamenti comunitari sugli aiuti di Stato per il salvataggio e la ristrutturazione di imprese in difficoltà a norma di detti orientamenti; la Commissione ritiene che le relative condizioni non siano soddisfatte nel caso di specie.

(69) Come illustrato sopra al punto 47, le autorità italiane non hanno fornito elementi dettagliati a dimostrazione del fatto che le condizioni degli orientamenti sugli aiuti al salvataggio e alla ristrutturazione (in particolare il punto 10 di tali orientamenti) siano rispettate nel caso in esame. In base a tali presupposti, in questa fase sussistono dubbi sul rispetto della condizione di cui al punto 9 degli orientamenti sugli aiuti a finalità regionale.

(70) Alla luce di quanto sopra esposto, la Commissione nutre dubbi sul fatto che gli aiuti notificati dalle autorità italiane e volti a coprire le perdite sostenute da SOGAS negli esercizi finanziari 2004 e 2005 possano essere considerati compatibili con il mercato interno in quanto destinati a favorire lo sviluppo economico delle regioni ove il tenore di vita sia anormalmente basso, oppure si abbia una grave forma di sottoccupazione, ai sensi dell'articolo 107, paragrafo 3, lettera a), del TFUE.

(71) Inoltre, la Commissione si chiede se i contributi concessi pro quota da altri azionisti per coprire le perdite subite nel 2004 e nel 2005 non configurino aiuti a favore di SOGAS. La Commissione non può altresì escludere il carattere di aiuto del conferimento di capitale deciso dagli azionisti SOGAS nel dicembre 2007. In questa fase la Commissione ritiene che anche il conferimento di capitale potrebbe configurare aiuti di Stato a favore di SOGAS.

(72) Come precisato sopra ai punti 16-19, è stato fatto più volte ricorso al giudice nazionale contro la decisione della Regione di non concedere il contributo prima dell'autorizzazione dalla Commissione.

(73) La Commissione ritiene che, data la supremazia del diritto UE sul diritto nazionale, nella misura in cui la notifica non è stata ritirata e il presente procedimento è pendente, l'Italia ha l'obbligo di conformarsi alla cosiddetta clausola di *standstill* di cui all'articolo 108, paragrafo 3, del TFUE. La posizione adottata dal giudice nazionale dovrebbe pertanto essere disattesa e le autorità italiane non dovrebbero dare esecuzione alla misura notificata fintantoché sarà pendente il presente procedimento, in virtù della primazia dell'obbligo di *standstill* di cui all'articolo 108, paragrafo 3, del TFUE.

4. DECISIONE

(74) La Commissione, ai sensi della procedura di cui all'articolo 108, paragrafo 2, del TFUE, invita la Repubblica italiana a presentare le proprie osservazioni e a fornire tutte le informazioni utili ai fini della valutazione della misura entro un mese dalla data di ricezione della presente. La Commissione invita l'Italia a trasmettere immediatamente copia della presente lettera ai potenziali beneficiari dell'aiuto.

(75) La Commissione invita le autorità italiane a presentare osservazioni e a fornire quanto segue:

- tutte le informazioni necessarie affinché la Commissione possa svolgere una valutazione approfondita della compatibilità della misura notificata con il mercato interno, in particolare: dettagli sull'attuazione della misura, base giuridica per la valutazione della compatibilità, informazioni dettagliate per comprovare l'effetto di incentivazione dell'aiuto e dimostrare la compatibilità dell'aiuto notificato con il mercato interno,
- informazioni dettagliate in merito ai contributi concessi da altri azionisti per coprire perdite sostenute nel 2004 e 2005, nonché al conferimento di capitale di 2 742 918 EUR deciso nel dicembre 2007, in particolare in merito alla qualifica della misura come aiuto di Stato e alla sua compatibilità con il mercato interno,
- informazioni in merito allo stato della procedura di privatizzazione parziale della società di gestione dell'aeroporto.

(76) La Commissione richiama l'attenzione delle autorità italiane sul fatto che l'articolo 108, paragrafo 3, del TFUE ha effetto sospensivo e che l'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio stabilisce che ogni aiuto illegale può formare oggetto di recupero presso il beneficiario.

(77) Con la presente la Commissione comunica alla Repubblica italiana che intende informare i terzi interessati attraverso la pubblicazione della presente lettera e di una sintesi della stessa nella *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea*. La Commissione informerà inoltre le parti interessate degli Stati EFTA firmatari dell'accordo SEE, pubblicando una comunicazione nel supplemento SEE della *Gazzetta ufficiale dell'Unione europea*, e informerà l'Autorità di vigilanza EFTA inviandole copia della presente. Le parti interessate saranno invitate a presentare osservazioni entro un mese dalla data della suddetta pubblicazione.»

ПРОЦЕДУРИ, СВЪРЗАНИ С ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПОЛИТИКАТА В ОБЛАСТТА НА КОНКУРЕНЦИЯТА

Европейска комисия

2010/C 292/10	Предварително уведомление за концентрация (Дело COMP/M.6012 — CD&R/CVC/Univar) ⁽¹⁾	28
---------------	---	----

ДРУГИ АКТОВЕ

Съвет

2010/C 292/11	Известие на вниманието на лицата и образуванията, спрямо които се прилагат член 19, параграф 1, буква б) и член 20, параграф 1, буква б) от Решение 2010/413/ОВПС на Съвета (приложение II), и член 16, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета (приложение VIII)	29
---------------	---	----

Европейска комисия

2010/C 292/12	Държавна помощ — Република Италия — Държавна помощ С 20/10 (ex N 536/08 и NN 32/10) — SOGAS — Società per la gestione dell'aeroporto dello Stretto — Покана за представяне на мнения съгласно член 108, параграф 2 от ДФЕС ⁽¹⁾	30
---------------	---	----

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2010 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на CD-ROM	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на CD-ROM (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), CD-ROM, две издания на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в един общ многоезиков CD-ROM.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

През 2010 г. CD-ROM форматът ще бъде заменен с DVD формат.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

